Я маю право на життя, на ім’я, на громадянство, право знати своїх батьків. Мене звати Мар’яна, і я вважаю, що діти повинні жити зі своїми батьками, як я живу зі своїми. В мене є мама, тато і молодший братик, яких я дуже сильно люблю.

До моїх прав, також, належить право на повагу до гідності. Це означає, що ніхто не має права жорстоко поводитись з дітьми, бити чи катувати їх. Мої батьки, ніколи не піднімають на мене руки, і я вважаю, це правильним, адже кожна дитина має жити у любові і гармонії зі своєю сім’єю.

Крім того, я знаю, що діти мають право на любляче, турботливе ставлення з боку сім’ї. В окремих сім’ях батьки погано ставляться до виконання своїх батьківських обов’язків, не дбають про виховання дітей, не піклуються про задоволення їхніх потреб у їжі, одязі, тощо. До таких батьків держава може застосовувати певні заходи. Зокрема, вони можуть позбавлятися батьківських прав. На мою думку це правильно, діти повинні бути забезпечені усім потрібним для повноцінного і щасливого життя.

Кожна дитина має право на захист дитини від усіх форм фізичного і психологічного насильства, образи або зловживання. Вона має право на медичне обслуговування, соціальне забезпечення.

Кожна дитина повинна вчитися. Її освіта спрямована на розвиток здібностей у повному обсязі, виховання поваги до прав дитини і основних свобод, виховання поваги до батьків, підготовку до свідомого життя у вільному суспільстві в дусі розуміння, миру, терпимості, рівноправності людей та дружби між ними, виховання любові до навколишньої природи.

Це ще не всі права дитини, про які я знаю, але я описала, ті, що для мене є найголовнішими.

Верлата Мар’яна,6 років,
Опорний заклад «Академічний ліцей»,м.Скадовськ.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2009601292536485&id=100004599009447

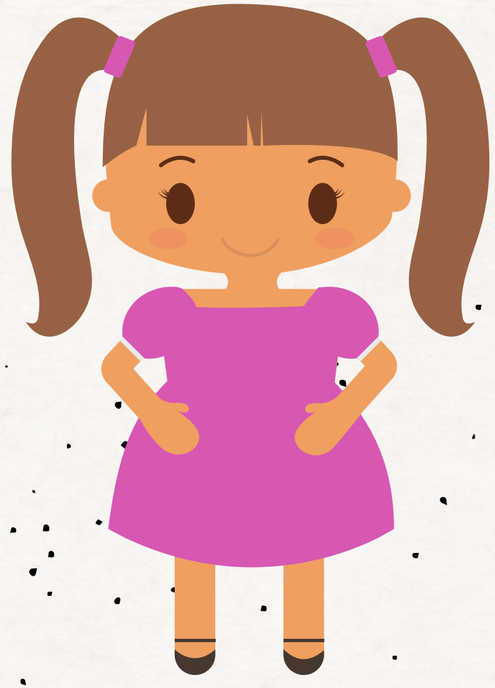

Давидюк Нікіта, 7 років, 2 клас,
Покалівський ліцей Овруцької міської ради
Житомирської області.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3509889434642 56&id=100056594585362

Я маю право на різні права,
їх захищає країна моя!
Хоч я ще дитина, хоч я ще маля,
але про права свої знаю вже я...

Я маю право на життя. Для того, щоб моє життя було щасливим, мама і тато піклуються про мене, люблять мене, готують смачну їжу, купують одяг та іграшки, відпочивають зі мною.

Коли я був зовсім маленьким, вони дали мені ім'я, яке мені дуже подобається, навчили говорити і читати, і пояснили, що я українець і повинен берегти свою мову і країну, тому коли виросту, я буду захищати Україну і всіх українців, так само як зараз мене, моїх рідних і друзів захищають наші солдати.

Я маю право на освіту, тому навчаюся в школі. Моя школа найкраща, бо тут я не просто навчаюсь, а й весело відпочиваю. Щодня займаюся спортом, граю у веселі ігри. Разом з учителькою ми досліджуємо природу, робимо годівнички, ходимо на екскурсії. Щодня вдома, на уроках і перервах в школі, я розповідаю батькам, учительці, однокласникам свої думки - це теж моє право.

Інколи я хворію. У такі дні не ходжу до школи. Мама купує ліки і лікує мене. Я знаю, що це поважна причина не відвідувати школу, бо я маю право на лікування.

Поки я маленький, не маю права ходити на роботу, але, коли я виросту в мене буде найкраща професія.

Мама каже, що я вільна людина, тому мені треба знати свої права і завжди дотримуватись своїх обов'язків: не порушувати поведінку, поважати старших, не ображати менших, допомагати тим, кому важко, гарно вчитися.

Якщо всі будуть знати свої права і не будуть порушувати права інших людей, то на землі буде мир, ніколи не буде війни і всі-всі діти будуть щасливі!

Я маю право на любов і піклування.

Мені 8 років. Я тільки починаю пізнавати світ,попереду мене чекає багато цікавого, незвіданого, інколи небезпечного. Та я не боюся, адже зі мною поряд моя родина! Усе найкраще, що є в моєму житті, починається з родини: мамина турбота, батьківська підтримка, бабусина ласка, дідусева мудрість. Вони, ніби янголи- охоронці, вкривають мене від усіх незгод та негараздів. Мама - єдина людина в цьому Всесвіті, яка віддасть усе на світі, аби я був щасливий. Разом з нею я вперше побував у цирку, катався на атракціонах у парку та їв найсмачніше морозиво у світі. Я пам'ятаю, як вона вела мене перший раз у школу,міцно тримаючи за руку. Я тоді так хвилювався,але з її підтримкою мені було нічого не страшно! Кожного літа ми з ненею подорожуємо. Побували у багатьох куточках України. Відвідали лицарські бої у місті Тростянець, побували в музеї партизанської слави "Спадщанський ліс". А які величезні та вражаючі міста - Львів, Харків, Одеса! Та найбільше мені подобається проводити час у селі у бабусі. На роботі, де вона працює, дуже багато різної сільськогосподарської техніки. Я мав змогу покататися на комбайні та тракторі. Бачив, як збирають урожай на полях і як із зерна виготовляють борошно. Родинне спілкування, спільний відпочинок, взаємодопомога та підтримка один одно

Ємельянов Данило, учень 2-Г класу
КУ Сумської ЗОШ І-ІІІ ст.№18,
Сумської міської ради
https://www.facebook.com/anastasiya.s
oroka.3/posts/4630666250354355

Учня 3-А класу КЗ
"ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР"
Ланового Ярослава
https://www.facebook.com/v
inschool8/posts/141266351564
355

Я маю право, як і кожна дитина, що є повноцінним членом суспільства. Вони гарантовані дорослим, а також додаткові права, що забезпечують її розвиток. Адже дитина (особливо малолітня) слабша фізично, має недостатній життєвий досвід і тому потребує додаткового захисту та підтримки з боку батьків, осіб, які їх замінюють, опікунів та держави. В Україні дитиною вважається особа у віці до 18 років, причому до 14 років вона вважається малолітньою, а з 14 до 18 – неповнолітньою.

Права дитини – це система можливостей, які необхідні для її комплексного та цілісного розвитку в умовах і відповідно до вимог середовища, беручи до уваги незрілість дитини. Права дитини перелічені в Конвенції про права дитини. Основними правами дитини є право на життя, ім’я, громадянство, відсутність дискримінації,життя з батьками, працю, відпочинок, захист життя та здоров’я, освіту, житло, свободу слова, отримання інформації.

Дитині мають бути надані засоби, необхідні для її нормального розвитку, фізичного та духовного. У часи страждань дитина повинна отримувати допомогу насамперед. Голодну дитину потрібно нагодувати, хвору – доглядати, недорозвиненій – допомогти, ту, що скоїла правопорушення – виправити, а сироті або безпритульній дитині – надати притулок і підтримку. Дитина повинна мати можливість заробити собі на існування, її необхідно захистити від будь-якої форми експлуатації.

Дитинство – це найважливіший, неповторний період становлення особистості. Тому саме дитина потребує найбільшої уваги та захисту.

Я маю право...

Як часто останнім часом я чую ці слова...

Кожна дитина повинна знати свої права та обов'язки, щоб з легкістю ними користуватися в потрібній для неї ситуації.

Але дуже часто ми не знаємо своїх прав. Деколи стається, що для захисту своїх інтересів дитина дуже рідко звертається до батьків, частіше самотужки, чи за допомогою друзів, а іноді переоцінюємо свої можливості, що призводить до порушення законності і моральним переживанням. Такі переживання призводять до тих чи інших хвороб та порушень як фізичного, так і психічного здоров'я.

Ми, діти, хотіли б швидше вирости, вивчитись, щоб швидше вступити в повноцінне доросле життя. Кожен із нас вважає, що ставши дорослим, ми зможемо робити все, що забажаємо. Але здобувши свободу дорослого життя ми набуваємо масу обов'язків, проблем, і не розуміємо як з ними впоратись.

Як зберегти себе, своє здоров'я, свої права?

У відповідь на це питання, я скажу, що необхідно знати свої права і обов'язки! Адже права дитини – це зведення прав дітей, які зафіксовані у міжнародних документах про права дитини. Держава взяла на себе обов'язок захищати дітей, тому вони мають такі ж права, як і дорослі.

Тому я стверджую, що я – дитина, я – людина, і в той же час я – громадянин своєї країни!

Від того, чи знаю я свої права та обов'язки залежить майбутнє моєї країни, моє майбутнє, мій успіх у житті!

Ігнатенко Вероніка , 8 років
учениця Сумської початкової школи № 11
Сумської міської ради
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1529258077424120&id=100010198272499

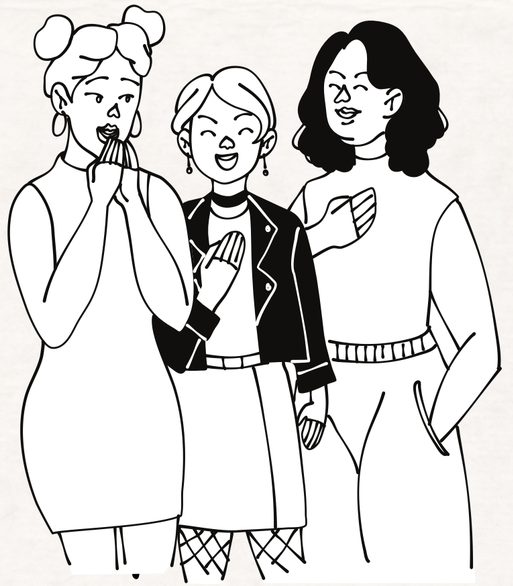

Майструк Міла, 8 років,
Немичинецька загальноосвітня школа І-ІІ ступенів

https://www.facebook.com/111502047446576/posts/3404
80157882096/?d=n

Я маю право... Слова, які ми часто чуємо у суспільстві від інших. Слова, які не раз кожен з нас використовував у своєму мовленні. Цей вислів можна зустріти на сторінках підручників та офіційних документів. Чому ж такого важливого значення набуває цей вислів?

А важливість полягає у тому, що стосується це усього, що пов′язане з людиною: життя, здоров′я, діяльності, розвитку.

Так, кожна людина має право на життя. Народилася людина і у неї є право на ім′я, на громадянство, право знати своїх батьків.

Ще з дитинства ми маємо право вільно висловлювати свої думки та погляди, до яких варто прислухатися іншим. Адже кожна дитина має бути почутою. І незалежно від того чи комусь подобається те, що ми висловлюємо, наша думка має право на існування. Великого значення надаємо ми своєму розвитку, адже ми маємо право на отримання освіти, право займатися улюбленою справою.

Щоб багато робити цікавих та корисних справ, треба бути здоровим. І не можемо не згадати про право людини на медичну допомогу.

Адже тільки здорова людина може активно працювати, досягати певних результатів.

Ми, діти, часто використовуємо своє право на відпочинок та дозвілля. Адже, бачити своїх дітей щасливими – це великий подарунок для дорослих, це усмішка на їхньому обличчі. Тут ми згадали ще одне право людини, право на любов і турботу.

Тимощук Анна 8 років,
Ізяславський НВК "ЗОШ І-ІІІ ст.#2" ліцей
ім.О.Кушнірука

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1270356303431503&id=100013714357434

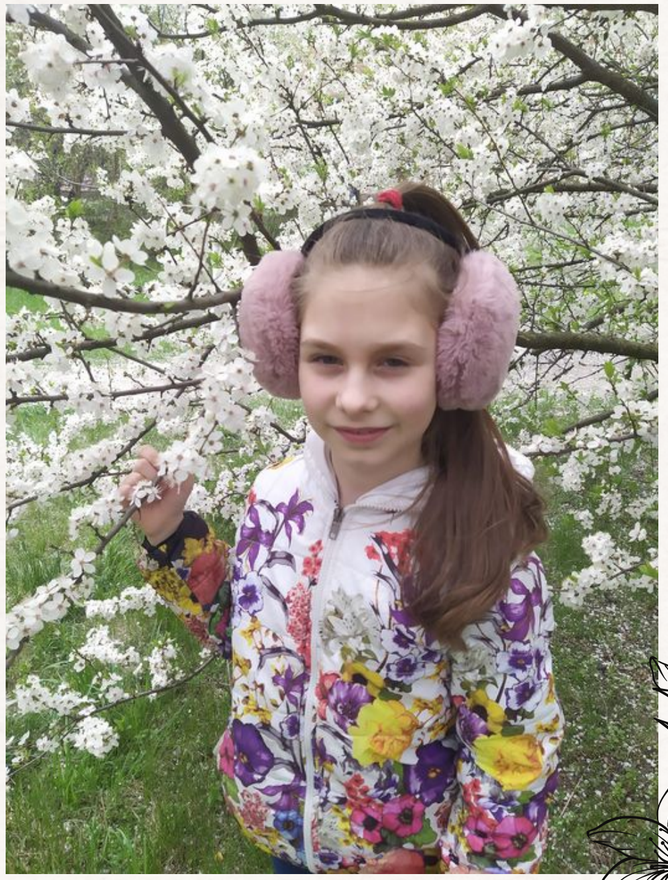

Я маю право на життя з перших хвилин від народження, на ім’я, дане мені батьками, громадянство та медичне обслуговування.

Кожна дитина повинна знати свої права та обов’язки, щоб з легкістю керуватись ними. На жаль, дуже часто діти не знають своїх прав і не знають як поступити в тій чи іншій ситуації. Але «немає прав без обов’язків і обов’язків без прав».

Я маю право знати своїх батьків, адже вони піклуються про мій матеріальний та духовний добробут, допомагають пізнавати світ, виховують порядною людиною, задовільняють мої потреби у їжі, одязі, любові та ласці. Я маю право на любляче, турботливе ставлення з боку сім’ї.

Мій власний розвиток забезпечується правом на освіту і для цього я відвідую школу. Освіта спрямована на отримання знань, умінь і навичок; розвиток моїх здібностей, виховання поваги до батьків, підготовку до життя у суспільстві, виховання до навколишньої природи.

Також я маю право на повагу до моєї гідності і ніхто не має права жорстоко поводитись до мене та інших дітей, піддаватися фізичному і психологічному насиллю.

Я маю право на свободу думки та висловлення власних поглядів, до яких потрібно прислухатись і поважати мій вибір.

Право – це можливість приймати рішення і робити те, що мені подобається. Головним правом я вважаю - право вибору, якою мені бути людиною. Якщо скасувати норми права і кожен матиме змогу діяти на свій розсуд, то в результаті наступить безлад. Кожен з нас має стежити, чи він не порушує права, а також поважати права інших, не менше, ніж власні.

Я – дитина, я – людина і, водночас, я – громадянин своєї країни. Від мене залежить майбутнє нашої славної України.

Від того чи знаю я свої права та обов'язки залежить моє майбутнє, мій успіх у житті.

Посмітна Іванна, 8 років,
учениця КУ "Пологівський ліцей №2"
https://www.facebook.com/groups/pologivskaschool2/permalink/1230819104083326/

Я маю право

Я маю право радіти кожному завтрашньому дню, сонцю, квіточці, травинці, листочку. Милуватися краєвидами рідної природи, берегти її захищати навколишнє середовище.

Немає більшого щастя, як прокинутися вранці й посміхнутися люблячій матусі та татусеві, маленькій сестричці, трирічному братику, дідусеві, бабусі. Це найкращі сім «я», це моя сім'я, моя родина. В ній від батька й до сина, від матері й доньки передаються знання, вміння, здібності, досвід, заповіти й поради.

Як приємно, міцно тримаючись за надійну й теплу матусину руку, крокувати до школи, заводячі молодшого братика до дитячого садочка.

Швидко віддзвенять малиновим передзвоном шкільні роки, і я матиму право здобути вищу освіту за обраним фахом, отримати диплом і працювати творчо й плідно. Працювати з великою насолодою, бо буду твердо знати що моя праця приноситиме не лише матеріальні блага мені, а користь людям, серед яких я житиму.

Моя Батьківщина Україна. Ніхто не зможе оскаржити моя свято право її любити, дбати про неї, берегти її культуру, пісню, мову.

Шижгутова Євгенія, 8 років,
учениця 3 класу
Повстинської загальноосвітньої
школи І-ІІ ступенів
Пирятинської міської ради,
https://www.facebook.com/764715943
720878/posts/1851176215074840/?d=n

Я, Шижгутова Євгенія, 8 років, учениця 3 класу Повстинської загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів Пирятинської міської ради, беру участь у всеукраїнському конкурсі есе на тему: "Мій парламент за права дитини"

Я маю право на життя, на ім'я, на захист свого життя та здоров'я, вільно висловлювати свої думки. Кожна людина має свої права, і діти не є винятком. Про права дітей нам розповідають в дитячому садочку вихователі, в школі - вчителі, вдома – батьки. Кожна дитина повинна знати свої права та відстоювати їх.

Дитина має право на любов та піклування своїх батьків. От я, наприклад, зростаю в багатодітній родині. У мене є старша сестричка та менший братик, яких я дуже люблю. Нас виховує одна мама. Тато не бере участі в нашому вихованні. Нам його замінює мама. Саме мама бере участь в моєму вихованні, піклується про мене, забезпечує всім необхідним, прикладає максимум зусиль для мого творчого розвитку і для того, щоб моє дитинство було щасливим. Тато просто не виконує своїх батьківських обов'язків, в тому числі ухиляється від сплати аліментів, а державі до цього байдуже.

Дитина має право на освіту. Вона повинна відвідувати школу, а держава повинна це право нам надати. Останнім часом право на освіту в нас, школярів, відібрали. Ми змушені займатися дистанційно. Але чому ми навчимося в такому режимі?! Дітям потрібне «живе» спілкування, вчитель за столом, а не на екрані телефону чи комп'ютера.

Шановні депутати Верховної Ради України, прошу вас, від імені моїх однокласників та інших учнів, які навчаються зі мною в одній школі, повпливати на нашу місцеву владу та повернути дітям право на якісну освіту! Дайте нам можливість навчатися очно!

Всі учасники пишуть гарні есе на тему прав дитини, але ніхто не написав правду, про порушення цих прав. То хто, ж як не ви, шановні депутати, повинні запобігти їх порушенню та відстояти їх, коли наші батьки безсилі?! Сподіватимемося на вашу підтримку та допомогу!

Захаркін Макар, 8 років
учень Сумської початкової школи № 11
Сумської міської ради
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1529259520757309&id=100010198272499

Я маю право на дозвілля.

Кожен має право на відпочинок та дозвілля. Але відпочивати потрібно з користю. Не байдикувати, а зайнятися улюбленою справою. Це може бути рибалка, спорт, відпочинок з друзями чи погулянка на велосипеді. У цей час організм відпочиває, а ти відкриваєш для себе щось нове.

Тож користуйтеся своїм правом на відпочинок і отримуйте від життя задоволення!

Ярослав Кошовий, 9 років,
учень Ніжинської ЗОШ №15
Чернігівської області
https://www.facebook.com/tolyanko/posts/4523422161070865

Я маю право на власне прізвище, ім’я та по батькові, які отримав при народженні. Це – моє перше право.

Я маю право на піклування батьків і захист від насильства, на навчання в школі, на лікування та медичне обслуговування, на розвиток своїх здібностей і талантів, на проживання в умовах, вільних від голоду, нужди та жорстокості.

Мої права закріплені у Конвенції ООН про права дитини.

Я живу у вільній і демократичній державі – Україні, де найважливішими є закони, що захищають права людини.

Я - щаслива дитина!

Я дуже люблю своїх батьків, що піклуються про мене та забезпечують мене усіма необхідними речами.

Я навчаюсь у найкращій школі, у чудовому 4-Б класі з найкращим класним керівником!

Якщо раптом я захворію, я маю право на лікування і турботу мого лікаря.

Влітку я маю великі канікули і втішаюся з того, що вони є ще й восени, взимку та навесні!

У вільний від навчання час я займаюся спортом у секції карате. А тренера мого звати так само, як і мене – Ярославом.

У школі і вдома я маю право вільно висловлювати свої думки та спілкуватися з своїми друзями без страху та обмежень.

На превеликий жаль, не всі діти щасливі. Декого жорстоко карають, змушують тяжко працювати або й жебракувати. Трапляються навіть випадки продажу дітей.

Діти не повинні потерпати від жорстокого поводження, оскільки мають право шукати захисту у батьків, у школі, у поліції.

😊 Я хочу щоб усі діти моєї школи, мого міста, моєї країни і всієї планети були щасливими!

Митошоп Зореслав, 9 років
Учень 5-А класу
Володимир-Волинської гімназії
ім. О. Цинкаловського

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=5279650888717817&id=100000188736441

Я маю право жити на землі,
Творити, дихати, учитись...
Я маю право на життя– і я живу!
Я маю право на ім’я, і воно у мене дивовижне!
У мене є право на любов та піклування - і я щасливий, що мої батьки найкращі, а родина тепла та затишна. І я завжди буду захищати свою сім'ю!
Я маю право на розвиток, освіту – і сьогодні я навчаюся у найкращій школі міста. А ще, з неймовірним захопленням відвідую уроки гри на улюблених музичних інструментах, які вибрав САМ.
Моє право на відпочинок та розваги завжди дотримується та реалізується.
Я маю право на мирне життя в Україні, і хочу, щоб мій тато був зі мною, а не на війні! І я вірю, що війна закінчиться швидко та нашою перемогою!
Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю.
Я маю право на вільне висловлювання своєї думки - і з нею рахуються не лише мої мама та тато.
Як для мене, права людини починаються з поваги до неї.
Я хотів би, щоб кожен громадянин України з дня свого народження і до останнього свого дня міг з гордістю заявити: "Маю право!".

Палагнюк Віра 9 років
учениця Сумської початкової школи
№ 11
Сумської міської ради
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1529262914090303&id=100010198272499

Мене звати Віра, я навчаюся в третьому класі.

Ми – діти, маємо права. Права не можна відібрати або порушувати. Ми отримуємо права і свободи від народження, вони захищені Конституцією України – основним законом нашої держави. Згідно Конституції України я маю право на життя і повагу моєї гідності.

Жодна дитина не повинна бути скривджена і зневажена. Я маю право на навчання, на належне і здорове харчування та на медичне обслуговування. Головне, жодна дитина не повинна бути жертвою насилля або війни.

Держава повинна нас захищати.

На мою думку, людина, яка знає свої права і поважає права інших – заслуговує поваги.

учениця 3-Б класу КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР"
Долюк Маріанна
https://www.facebook.com/vinschool8/posts/1412654515644445

Я маю право поділитися з вами свої знаннями про права дітей. Кожна людина, починаючи з самого дитинства, має свої права. І я вважаю, що знати ці права просто необхідно, щоб завжди бути впевненою у своїх діях і знати як себе захистити.

Я хочу перерахувати найголовніші, на мою думку, права дітей. Отже, найперше право яке отримує дитина коли народжується це право на життя. Також вона отримує право на громадянство, право знати своїх батьків, право на свободу думки і висловлювань, право на недоторканість життя, житла, репутації та честі. Я також вважаю, що потрібно згадати про права дітей на освіту, відпочинок і дозвілля, медичну допомогу.

Усі права, які мають діти, зафіксовані в спеціальних міжнародних документах. Все, що в них зазначено, стосується дітей у всьому світі. Тому я переконана, що дорослі повинні обов'язково розказувати дітям про їх права.

Крім цього, є також закони, які забезпечують захист прав дітей, щоб вони могли нормально розвиватись розумово, фізично і духовно. Я впевнена, що діти які будуть знати свої права і закони які їх захищають виростуть здоровими людьми з власною гідністю та почуттям свободи.

Я - дитина, школяр і громадянин України.

Я знаю, що дорослі створили чудовий документ - Конвенцію ООН про права дитини.

Якраз першими із прав і є право на життя, освіту, ім’я і громадянство.

У всіх дітей рівні права незалежно від статі, національності, релігійних переконань.

Мої батьки мають піклуватись про мене, моє харчування, надати дах над головою і забезпечувати наше дозвілля, доки мені не виповниться 18.

Маю власну думку і можу її висловлювати з будь-яких питань як дорослий, але вона не повинна ображати інших.

Також я можу заборонити стороннім заходити до мого дому, перевіряти мої речі і переглядати особисті повідомлення.

Якщо захворів, то можу звернутися до лікаря, який обов’язково допоможе.

Пам’ятай, що ти людина, ніхто не може тебе ображати, бити, брутально і несправедливо поводитись з тобою, примушувати працювати на дорослих.

Якщо хтось порушить мої права, то батьки мають мене захистити або я сам можу звернутись до служби захисту дітей.

Хлєбнов Максим
учень 3-А класу КЗ "ЗШ I-III ст. №8 ВМР
https://www.facebook.com/vinschool8/posts/1412659482310 62

Шкурко Анастасія, 9 років
Комунальний заклад освіти "Середня загальноосвітня школа №89"
Дніпровської міської ради
https://www.facebook.com/viktor911s hkurko/posts/335915261632099

Я маю право вибору і вважаю його найголовнішим, бо на ньому ґрунтуються всі інші мої права.

Право на освіту дає мені можливість вчитися та розвиватися, а в перспективі – обрати мою майбутню професію. Це буде залежати від мого вибору на користь дій, старань і намагань навчатися; моїх здібностей, навичок та здатності отримати необхідні знання.

Право на вільне висловлювання особистої думки дає мені свободу в порозумінні з батьками, друзями та іншими людьми. Воно доповнює моє право на помилки, завдяки яким я також вчуся і розвиваюся, роблю певні висновки.

Я рахуюся зі свободою і недоторканістю інших людей, як і вони мають рахуватися з моєю. Це є результатом нашого спільного права вибору.

Можливість дитини, неповнолітньої дівчинки, перетнути лінію розмежування поза чергою – є моїм ніде непрописаним правом.

Останнє, в сукупності з усіма вищепереліченими правами, дає мені свободу життя і здорового розвитку. Але я цілком розумію, що всі мої права не матимуть жодного сенсу у випадку пригнічення прав іншої дитини або коли реалізація моїх прав порушуватиме права інших людей.

Саїд Газілов, 10 р.,
Сумська початкова школа №30 "Унікум"
Сумської міської ради
https://www.facebook.com/school30sumy/posts/3125420391035888

Я маю право бути дитиною України

Я, Саїд Газілов, живу в місті Суми. Мені 10 років і я маю право бути дитиною України. Ні, я син своїх мами і тата і на це маю право. Але я, як і всі українські діти, - дитина моєї Батьківщини, вільної і незалежної держави Україна. Вона більше, ніж дорослих, любить своїх дітей та піклується про нас. І ми всі маємо право на цю державну турботу і любов, бо в Україні Конвенція ООН про права дитини - головна.

Це видно всюди. Не вірите? А я вам доведу. Щоранку батьки йдуть на роботу, а діти куди? У дитячі садки, у школи, які створила держава, бо діти мають право на освіту. У місті Суми є суперовий дитячий парк «Казка», дитячі спортивні майданчики, зали, різноманітні центри, клуби, гуртки і всякого такого стільки багато, що не перерахувати. Усе це є, бо діти мають право на дозвілля. Я займаюсь вільною боротьбою, хочу стати чемпіоном світу і я на це маю право. А хтось хоче стати вченим, художником, артистом. Кожна дитина в Україні має на це право й у неї є така можливість.

Ви сідаєте в автобус чи тролейбус, метро, не важливо, то що там є? Спеціальне місце для мами з дитиною чи для дітей. Далі ви виходите на вулицю. І що бачите? Згадайте дорожні знаки. «Увага! Діти». Бачили? Це означає, щоб усі були обачні, бо держава піклується про дітей, адже вони мають право на безпечне життя. А зараз, на сході України, воїни-захисники Української армії захищають нас, оберігають наш спокій. Вони захищають усі наші права, а головні - на мир і безпеку.

І от що я думаю: прав без обов'язків не буває! Діти у відповідь мають бути законослухняними, вдячними і поважати всіх людей, які для них так багато роблять.

Я в Україні маю право, хоч я і дитина, на свою власну думку і висловлювати її вдома, в школі, на вулиці. От я зараз і скористався своїм правом – висловив власну думку.

Я маю право на власну думку і тому скажу не тільки за себе, а й за всіх дітей, адже права дітей повинні бути захищені на найвищому Державному рівні.

Отже, я вважаю, що всі діти мають право на життя, безпеку, сім*ю, на власну думку, на навчання, на відпочинок, на вибір будь-якої професії за вмінням, здібностями та хистом, а не за фінансовою спроожністю батьків.

Всі діти мають право на повагу з боку інших дітей та дорослих, адже діти такі самі громадяни України, як і дорослі.

Діти мають право на заист та всебічну медичну допомогу, на гідні умови проживання, на правильне та якісне харчування у закладах освіти.

Я дуже хочу, щоб суспільство також поважало права дітей з особливими освітніми потребами, адже вони мають такі самі права, як всі інші діти, але потребують більше уваги від суспільства та Держави.

Рисцова Оксана, 10 років,
учениця 6-А класу
КЗ «Богодухівський ліцей #2»
https://www.facebook.com/ifu
zoriya/posts/886316285402413

Я маю право на життя. Ніхто не може позбавити мене цього дару ,тому я живу, навчаюся , маю тата і маму .У мене є право на ім`я та громадянство. Мене назвали Анастасією, мені 10 років, прізвище моє Козленко. я громадянка України, маю право на освіту і навчаюся у 4-А класі Чорнухинського ліцею імені Г.С. Сковороди , Лубенського району, Полтавської області. Я маю право вільно висловлювати свою думку, що я і роблю кожного дня , і вдома , і у школі , і у побуті . Усі діти мають право на вільне спілкування , я зі своїми друзями вільно спілкуюся без обмеження. Я маю право на користування найбільш досконалими послугами системи охорони здоров`я ,тому коли я хворію мене лікують. Також я маю право на відпочинок і дозвілля , право брати участь у іграх , вільно приймати участь у культурному житті та займатися мистецтвом, тому я багато відпочиваю , проводжу своє дозвілля на власний розсуд беру участь у багатьох конкурсах , де вже отримала багато призових місць, грамот і нагород. Мої батьки мене дуже люблять, не порушують ніяких моїх прав, допомагають мені у різних ситуаціях оберігають мене від порушень. Я маю право на отримання інформацій, в тому числі право на отримання, використання , поширення та зберігання інформацій в усній , письмовій чи інший формі за допомогою творів мистецтва , літератури , засобів масових інформацій в чому ніхто мене не обмежує надавши мені доступ до бібліотеки як шкільної , так і районної, також є вільний доступ до мереж інтернету звідки я можу отримувати певну інформацію. Взагалі я маю багато прав перелічити їх потрібно багато часу, тому я виклала більшість з основних.

**Козленко Анастасія Віталіївна,10 років,
учениця 4-А класу Чорнухинського ліцею,
імені Г.С.Сковороди ,
Лубенського району.**

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1555352784806139&id=100009942967909

Валерії Дишловенко
4-А клас КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР"

https://www.facebook.com/1078479415728
63/posts/141236228234034/?d=n

Я маю право на багато речей.

Кожна дитина повинна фізично та морально розвиватися, ходити до школи та отримувати знання. Освіта має бути спрямована на розвиток дитини, уряд має дбати про дітей.

Де б дитина не жила вона має право на життя, ім’я, на громадянство, право знати своїх батьків. Діти повинні жити зі своїми батьками поважати їх та допомагати.

До особистих прав дитини належить право на повагу до її гідності. Ніхто не має право жорстко поводитись з дітьми, бити чи катувати їх.

Діти мають право на любляче та турботливе ставлення з боку родини. Ми діти маємо право вільно висловлювати свої погляди, до яких потрібно уважно прислухатися. Необхідно поважати права дитини на свободу думки, совісті і релігії.

Також дитина має право на медичне обслуговування та соціальне забезпечення.

Щасливі діти – майбутнє України! Ми повинні знати та дотримуватись своїх прав.

«Я маю право…?» - таке питання хоча б раз виникає у кожної людини. Всі люди мають права. Діти не є винятком.

Найголовніше для мене право – право на життя. Кожна людина – це унікальна особистість, яка має власне право прожити своє життя, як їй заманеться. Сьогодні ми живемо у вільній, демократичній країні. Для нас право на ім’я, громадянство, право на сім'ю, на освіту, на гру та відпочинок є доступними. Діти навіть не уявляють, що такі права можна у них відібрати. Але й сьогодні трапляються випадки, коли дитину цькують через віросповідання чи матеріальний стан, колір шкіри чи мову. Тому питання «права» є досить актуальним у всі часи.

Кожна людина повинна усвідомити, що незнання своїх прав призводить до проблем по життю. Її можуть принижувати та використовувати.

Ми – люди, і всі ми рівні, а, отже, у нас у всіх однакові права. Права забезпечуються державою. Права українців узаконені в Конституції України. Щоб бути спокійним за своє майбутнє, потрібно знати свої права, щоб захиститися, відчувати себе впевнено. Адже проблеми потрібно вирішувати законно, а не бійкою. Як говорив Лакордер: « Порядний той, хто своє право вимірює своїми обов’язками». Тому слід знати свої права й дотримуватися обов’язків, ніколи не принижувати інших.

Чередюк Анна, 10 років,
КЗ «Рибальський НВК – ЗОШ І-ІІІст.»
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1174829707307 79&id=100074072286654

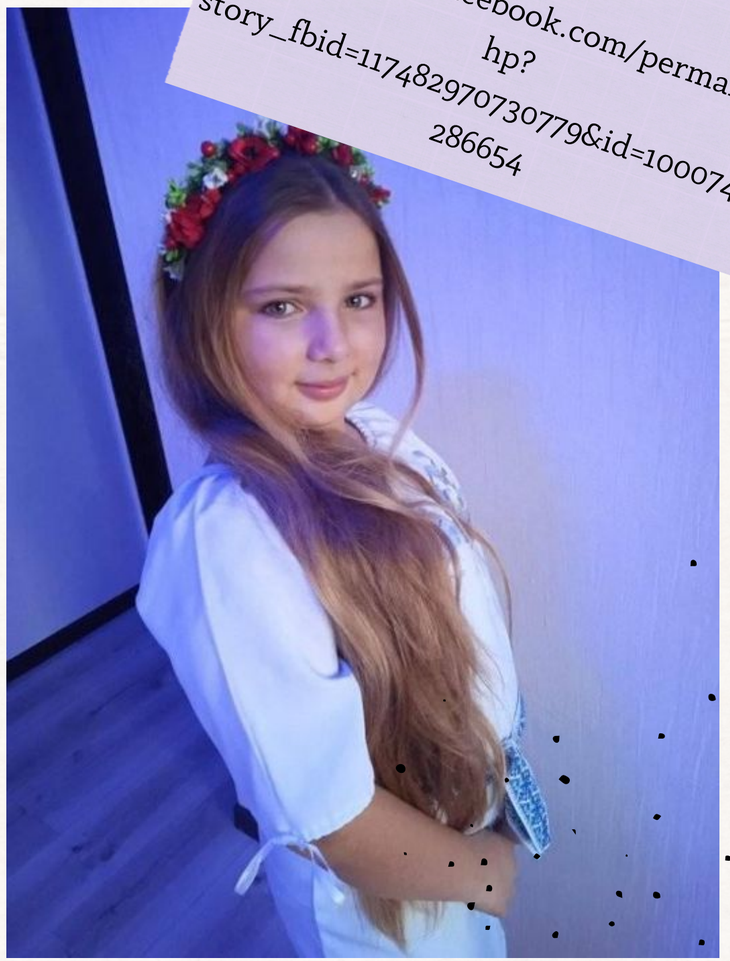

Єгор Максименко, 10 років.
Опорний заклад Менська гімназія
(Чернігівська область)
https://www.facebook.com/1000449678
15711/posts/4387250009697 57/?d=n

Я маю право на життя. Але що це значить? Просто існувати на цій планеті?

Ні! Жити - це мати свої права та пам’ятати про обов'язки.

Це щодня прокидатися від запаху смачного сніданку, бо кожна дитина має право на здорове харчування.

Це можливість навчатися, помилятися і виправляти свої помилки, бо у цьому є наше право на освіту.

Це щоденні заняття спортом, просто для себе. Це кататися з друзями на самокатах та грати з ними в футбол, оскільки в нас є право на відпочинок.

Це можливість почитати нову книгу, коли на вулиці йде дощ. І це моє право на дозвілля.

Жити - це довіряти лікарям та поліцейським. Це безпечні прогулянки парком. Адже ми маємо право на захист життя та здоров’я.

Це повага до батьків і допомога тим, кому це потрібно. І це значить, що треба не лише кричати про свої права, а й хоч іноді згадувати про обов’язки.

Жити - це не шкодити іншим, природі. Це радіти співу пташок та шукати веселку на небі. Це здатність підняти обгортку від цукерки та викинути її до смітника. У цьому я бачу наш обов’язок, щоб поважати і любити своє оточення.

Право на життя – це право на щасливе дитинство. І я дуже хочу, щоб усі діти могли сказати, що у них є це право...

Я маю права висловити своє бажання, або незгоду писати саме це есе. Так, звичайно. І це моє право, але так само в мене є обов'язок дослухатись до порад батьків, вчителів. І знову-але….

Чи рівноцінні поняття права та обов'язки? Звичайно ,так. Моє право на життя, на відпочинок, на захист життя та здоров'я підкріплено обов'язком дотримуватись здорового способу життя, гігієни, режиму дня, здорового харчування, та інше.

Розглянемо пункт –право на ім'я, так це дуже важливо і насамперед відповідальне. По-перше для батьків, бо ім'я котрим нагороджують дітей батьки, це відповідальність. По-друге це обов'язок бути належним послідовником виданих власників, котрі приналежне прославили дане їм ім'я. Наприклад мені подарували ім'я Леонтій, скорочено Леон. Це, згідно із словником, стародавнє грецьке ім'я, має значення «левиний». Був ,доречи в часи тяжких гонінь за віру в Христа такий праведний чоловік Леонтій Небейський. Відомий своєю надзвичайною стійкістю та не зламним духом. Котрий був вигнанцем та до кінця своїх днів залишився пустельником, але не відрікся у своїх переконаннях ще один ,мій тезка Леонтій Свічка українській політичний та військовий діяч у добу Гетьманщини, полковник Лубенського полку Війська Запорізького з 1645-1680 рр. Так, звичайно я маю право на ім'я, та ще й неабиякий обов'язок виправдати його. Пам'ятати про славетних нащадків.

Як десятирічний громадянин своєї країни, маю величезний спектр своїх прав, але так саме я маю виконувати та пам'ятати свої обов'язки. Якщо кожна дитина, чітко усвідомить ,що права –підкріпляються обов'язками, тільки тоді слова «права» набувають своєї значимості! Інакше –це просто легковажність, необізнаність.

Дуже влучним є вислів відомого давньогрецького філософа Демокрита: «Найгірше, чого може навчитись молодь-це легковажність. Бо остання породжує ті задоволення з яких виростають вади.»

Хвораєв Леон 10 років
Учень 5 класу КУ Сумська ЗОШ № 8 СМР
https://www.facebook.com/arturhvoraev/posts/3446482208929702

Бабкін Максим, 11 років
учень 5-Г класу
КЗ"Богодухівський ліцей 2"
https://www.facebook.com/1000155072838
25/posts/1158331558027076/?d=n

Я маю право на життя з моменту народження, ім*я, яке ені дали батьки, громадянство, яке дала мені Держава.
я маю право на виховання в сім*ї, яка б вона не була, прийомна чи рідна.
Я хочу і маю право на отримування від народження банківський рахунок до свого повноліття, так як це є в інших країнах. На безкоштовне і своєчасне відвідування дитячих садочків та своєчасно отримувати середню освіту. Я хочу мати право на достойний рівень життя, для фізичного, морального, культурного розвитку, на вільне висловлення особистої думки, на власні погляди права на свободу та захист гідності.
Я хочу і маю право на першочергову увагу до розвитку первинної медико-санітарної допомоги, безкоштовної допомоги.
Я хочу мати право на вибір, яку мову вивчати в освітньому закладі, наприклад українську, англійську та японську. Я маю право на захист від усіх форм фізичного та психологічного насилля,недбалого піклування чи брутального виховання . Держава повинна мене захищати від усіх форм сексуального розбещення , від насильницької проституції.
Я хочу мати права на безкоштовну вищу освіту; яка мені подобається. Я хочу і маю право на безкоштовний відпочинок в уздоровчих лагерях.

«Мій парламент за права дитини»

Я маю право!

Коли я була маленька, у садочку усі діти сварились та мирились , бились та обзивались .

- Ти не маєш права мене обзивати! - казала одна дівчинка.
- Ти не маєш право мене чіпати!- казала друга .

І тоді мені стало цікаво , що ж таке право ?

Тоді я пішла до мами й запитала, що таке право ? У відповідь вона спитала : «Тобі навіщо ?»

Сказала, що в садочку багато дітей каже це слово .

Мама розповіла мені, що це таке . Та найголовніші слова, що запам'яталися , : «Свої права знай та й про обов'язки не забувай!»

Сиджу я у садочку, підходить дівчинка й так боляче дає мені лялькою по голові ! Я сказала, що мені боляче і ввічливо попросила, щоб вона мені так більше не робила!

Та дівчинка з відразою подивилась і сказала :

- Ти не маєш право мені указувати !Ти мені ніхто !
- Чи знаєш ти, що таке право? - спитала я у неї.
- Ні, просто слово прикольне, - відповідає вона.

Ви не уявляєте, як я здивувалась, коли дізналась, що ніхто з групи не знав, що таке «право».

У школі майже як в садочку : « Ти не маєш права! Ти не маєш права!»

Буцик Василіса, 11 років,
школа №5 м. Київ

https://www.facebook.com/anton.butsyk/posts/10216576481444672

НІ! Я маю право! Я маю право! Маю право на життя.
Право на ім'я.
Право на громадянство.
Право на відсутність дискримінації.
Право на свободу совісті і релігійних переконань.
Право на життя з батьками.
Право на працю.
Право на відпочинок.
Право на захист життя та здоров'я.
Право на освіту.
Право на відсутність рабства.
Право на житло.
Право на свободу слова.
Право на отримання інформації.
Право користування досягненнями культури.
Право створювати сім'ю.
Право участі у науково-технічній та художній творчості.
Чи знаєш ти своє право ? Право, яке може змінити тобі життя. Право, яке допомагає сотням людей .Ти творець свого майбутнього , і ти маєш на це право!

Богданов Дмитро, 11 років.
5-Б клас Кам'янець-Подільського ліцею І-ІІІ ступенів "Славутинка" Хмельницької обласної ради.
https://www.facebook.com/100070467754784/posts/1485498241706097/?d=n

У всіх дорослих є права. Але чи є права в дітей? А якщо є, то які? Часто ми задумуємося над цим питанням.

Беззаперечно, кожна дитина має право на життя. Також має право на свободу, особисту недоторканність, захист гідності. Право на освіту. Право на безкоштовну медичну допомогу. І це далеко не увесь список!

Насправді, кожне право є надзвичайно важливим, тому що воно сприяє покращенню життя усіх людей.

Проте, знаючи свої права, не потрібно забувати й про свої обов'язки! Наприклад, дитина має право на освіту, але її обов'язок гарно вчитися, не пропускати уроки, виконувати домашні завдання, уважно слухати вчителя.

Ще всі діти мають право вільно висловлювати свою думку, але вони мають розуміти, що потрібно давати іншим можливість висловитися.

Також є право на відпочинок. Але є обов'язок проводити дозвілля з користю, активно, із рідними й близькими.

Всі діти мають право на харчування, але їхній обов'язок – поважати працю кухарів.

Отже, потрібно серйозно ставитися до своїх прав й обов'язків, не нехтувати ними.

Так наше суспільство процвітатиме та ставатиме кращим.

У мене є право на захист своєї гідності і своїх кордонів, якщо вони не порушують чужих кордонів і не зачіпають гідності інших. Але я часто спостерігаю ситуації, коли люди ігнорують такі права. Нерідко я сама опиняюсь у таких ситуаціях. Вони виникають в школі, на вулиці та будь-де у спілкуванні. Я вчусь розпізнавати негідну поведінку і реагувати на неї правильно. Тобто так, щоб не дати порушити моїх кордонів, а також показати, в чому саме дії людини чи слова є невірними, і як це можна виправити. Адже люди порушують кордони дітей ненавмисно. Інколи вони просто не знають, як спілкуватися красиво. Мабуть, їх батьки та друзі спілкувалися з ними без поваги, і це стало для них звичним.

Мій приклад: купівля солодощів у день народження в маленькому магазині біля дому. Ми вирішували, чим саме пригощатимемо друзів. Продавчиня підійшла до нас, щоб допомогти, і запропонувала купити цукерки. Але на прохання дати ще пару хвилин подумати, вона обурилася і сказала, що вже могла б зайнятися іншими справами, і їй не хочеться чекати «копуш» цілу вічність, бо інших покупців немає. Це вплинуло на мій святковий настрій. І тоді я запитала: «Якщо у день народження хтось на Вас накричить, чи є це правильним?» Вона відповіла, що їй було б байдуже, бо в неї була б купа справ. Тоді я сказала, що мені дуже жаль, що заклопотаність змушує її казати неприємні речі замість приємних. І що я куплю ті цукерки для друзів, щоб віддати їм частину гарного настрою. Одну цукерку я залишила продавчині. Вона нічого не відповіла, але я знаю, що змінився не лише її настрій! ☺

Олександра Матвеєва, 11 років,
НВК № 131 м. Дніпра.
https://www.facebook.com/alexamatveieva/posts/424076195946494

Робота дитини з особливими освітніми потребами

Я маю право сказати свою думку.

Мене звати Арсеній. Я чую погано. Мої рідні чують погано. Я дуже добре відчуваю відношення інших людей до себе, до моєї родини. Я це бачу по обличчях людей, поведінці.

В школі завжди обличчя чесно, повага, тут друзі мої.

В школі я навчаюся, тут є уроки. Мені цікаво, добре.

Хочу сказати свою думку і я такий, як і всі люди.

Я хочу вчитися, дружити, спілкуватися.

Я розмовляю жестову мову. Моє серце говорить всім:

"Зрозуміти мене! Поважати мене"

Лісовенко Арсеній, 5-Б клас,
КЗО "Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" ДОР"

https://www.facebook.com/50603038 6462502/posts/1539182789813918/?d=n

Єпіфанова Аврора, 11 років,
учениця 5-Б класу
Школа #5 Печерського району м. Київ
https://www.facebook.com/rikaokean/posts/4444959292278865

Я маю право на життя, ім’я, громадянство, на різнобічний розвиток, на повагу до себе та інші права, що передбачені Конвенцією про права дитини.

Чому важливо знати свої права? По-перше, кожен, спираючись на міжнародний правовий документ, ратифікований двадцятьма державами, може себе захистити. Безперечно, почувати себе в безпеці – це запорука щасливого життя. Погоджуюсь із римським прислів’ям, яке твердить: «Там де право, там і захист».

По-друге, окреслюючи права дітей, дорослі гарантують дітям користування всіма правами і свободами на їх благо і благо суспільства. Кожна людина має право на любов, зокрема й дитина. На жаль, гарантують – це не завжди виконують.

На думку спадає Матильда, героїня однойменної повісті Роальда Дала. Дівчина з надзвичайними здібностями стикається з нерозумінням, зневагою, а найголовніше – відсутністю любові з боку батьків. «Це ж у книжці!» - заперечите ви. Але повість надто реалістична, тому і привертає увагу до проблем у родині й суспільстві.

Дитина має право на сім’ю. На жаль, не всі діти мають таку можливість. Чудово, що є дитячі будинки сімейного типу, коли відповідальна пара бере одразу декількох дітей. Так утворюється велика сім’я. Це приклад того, як держава забезпечує дотримання прав дитини, щоб у майбутньому з дітей виросли щасливі громадяни своєї держави..

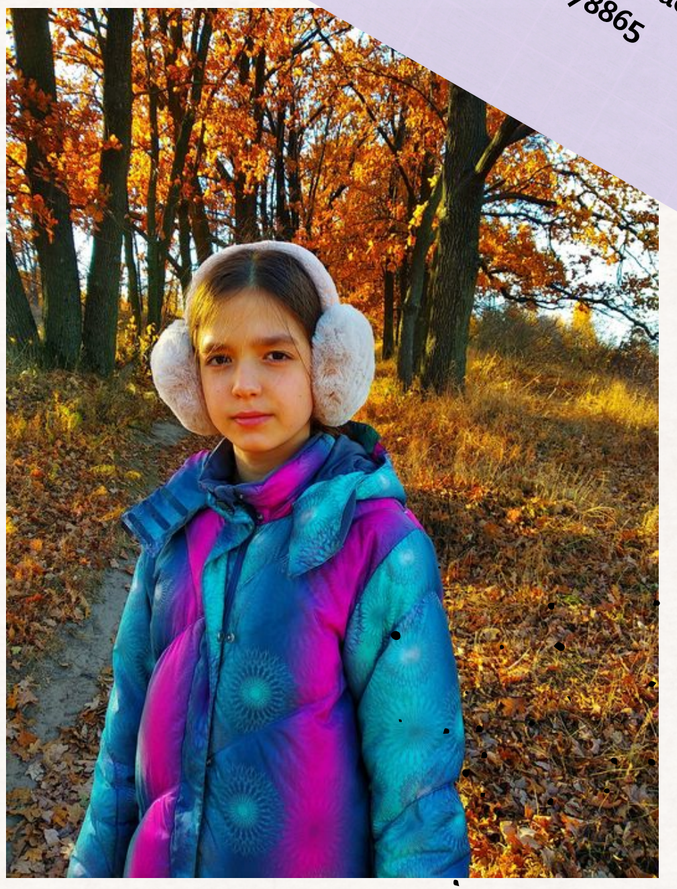

Стаднік Гліб, 11 років,
Бердянська спеціалізована школа І-ІІІ ступенів № 16

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=4440637096024941&id=100002360834462

Я маю право на свободу віросповідання»

Я маю право на на свободу віросповідання, на ту благодать, яка надходить до мене через віруючих батьків,через храм, і кожний раз, коли я захожу в еклесію (грецьк.-храм) я розумію, скільки людей просто не можуть доступитися до цієї нескінченної, Богом дарованої нам,грішним людям (!)благодаті! Кожний може прийти до обителі Бога, але більшій частині людей «нІколи» чи, буває, «прихворали щось...» Навіть і ті люди, які ходять до храму, можуть робити так просто тому, що це «модно». І лише маленька частина нас ,грішних, ходять у ці святі місця насправді для молитви...

Про іновірців. Напевно, ви спитаєте: якщо ваш Бог існує, тоді чому він не змусить усіх вірити в себе? Відповідь одна: Бог нікому себе не нав'язує, Він дає кожній людині абсолютну свободу вибору! Господь любить усіх людей, як батько, незалежно від їхнього ставлення до Нього. Звичайно, коли хтось робить помилку, Господь сумує , але ніколи не втрачає віри в таких людей і через свої знамена намагається навернути їх на праведний шлях. Але усе ж таки більше й більше людей обертаються в Православну віру. Святе Письмо перекладено вже багатьма мовами, і з кожним днем це число усе більше й більше! До-речі: найбільше Церква розвивалася та збільшувалась під час гонінь. Як писав історик Тертуліан (||-||| ст.ст.), кров мучеників-насіння християнства.

Не так давно, за часів Радянського Союзу, закривали церкви, не можна було тримати вдома ікони, хрестити дітей, віруючих саджали до в'язниць навіть за молитву! Зараз ми живемо у вільній, незалежній країні, де кожен МАЄ право на свободу віросповідання предків, які готові були віддати за віру життя. І я також маю це право й сповна скористаюся ним.

Я маю право, і найціннішим моїм правом є життя. Ніхто не може порушувати це право та позбавляти його інших. Наші батьки подарували нам життя, тому ми не маємо права нехтувати ним. Іншим головним правом є свобода. І я маю право жити вільно. Навіть батьки не можуть карати своїх дітей, позбавляючи волі, використовувати свободу як засіб покарання. По телебаченню іноді можна побачити історію про те, як батьки зачиняють в будинках своїх дітей, не годують їх та не доглядають за ними. Це є страшним порушенням прав людини, яке карається законом.

Крім прав, ми маємо ще й певні обов'язки, ключовим обов'язком кожної дитини є здобуття якісної освіти. Причому якість освіти залежить не лише від того, де вона здобувається. Вона також залежить і від зусиль самої дитини, причому ця залежність найбільша. Намагатися добре вчитися, докладати серйозних зусиль для здобуття цінних знань – це важливий аспект, який є ключовим обов'язком кожної дитини. Але дитина – це ще, як правило, недосвідчена особистість, то ж вона повинна мати ще й інші обов'язки. Зокрема, для неї дуже важливо стежити за власним здоров'ям, вчитися не тільки за шкільною партою, але й життю в цілому. Життя – дуже складна річ, у ньому безліч правил і понять, які необхідно знати кожній дорослій людині.

Я думаю, що в дітей більше прав. Насамперед це стосується права на помилку.

У той час як дорослі вважаються такими людьми, які вже вивчилися, багато знають про життя і повинні поводитися безпомилково, дітям в принципі дозволено помилятися. Це стосується як питань навчання, так і всіх інших життєвих сфер. Звичайно, це зовсім не означає, що дитина повинна зловживати своїм правом і постійно помилятися. Важливо вміти вчитися на власних помилках, щоб до моменту зрілості повністю їх позбутися.

Кожен повинен як користуватися своїми правами, так і виконувати свої обов'язки, і головне – поважати права інших не менше, ніж власні.

Філоненко Вероніка Віталіївна
Коломацький ліцей

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1080121252825106&id=100024817253022

Стогній Анастасія,мені 12 років.
КЗ "Золочівський ліцей №1
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2740955680100 16&id=100062287251079

Я маю право розвиватися духовно та фізично.

Я маю право на інтелектуальний всебічний розвиток, на висловлювання своїх думок. Для реалізації цих прав - я беру активну участь в житті школи, вивчаю мови, задля того, щоб більше дізнаватись, розвиватись і досягти в житті успіху.

Розвиваюсь як піаністка, вокалістка, займаюсь ораторським мистецтвом, а мої батьки мені в цьому допомагають як морально, так і фінансово. Але, на мій превеликий жаль, не всі діти мають можливість та бажання.

Діти не ростуть самі по собі, дітьми потрібно займатися! Навіть якщо діти хочуть розвиватися як особистість - не завжди батьки їх в цьому підтримують, нав'язують свої думки, або у них просто бракує коштів.

Я дуже хочу, щоб всі діти могли розвиватися, щоб до їх думок також прислухалися. Чим одні діти гірші від інших? Дитина з нереалізованими потребами почуває себе невпевнено.

Я як активістка, звичайно, намагаюсь робити все, що в моїх силах задля того, щоб мої однолітки дізнавалися про те, що я дізнаюсь: останні новини у світі культури,моди,спорту. Я завжди ділюсь інформацією, але одна я не зміню ситуацію у всій країні. Звичайно, було б класно, якщо і суспільство буде добрим до дітей, у яких немає можливості і щоб держава робила все необхідне, щоб діти мали можливість повноцінно розвиватися.

А на мою думку, нашій країні потрібне здорове, розумне суспільство, яке буде надалі будувати наше майбутнє.

Я маю право на батьків. Деякі батьки покидають, віддають дітей не розуміючи того, що вони позбавляють дітей цього права. Вони позбавляються дітей віддають у притулок , а все що потрібно їм це батьківська любов, повага. Я іноді задумуюсь як це бути без батьків адже 3,5 тис. дітей живуть без батьків. Дякую всім людям які працюють в притулках і ти мають хоча якусь крихту турботи,але це не батьківська увага,турбота, любов. Діти - це головний сенс батьків. Для батьків їхня дитина особлива.

Я маю право на життя. Моє життя насичене є моменти коли я хочу по плакати, по сміятися є такі моменти коли хочеться закритися і побути на самоті. Це дає мені наснаги .

Друзі - це підтримка. Я теж маю багато друзів. Усі вони спілкуються між собою. Я рада коли їх бачу хочеться з ними поговорити.

Я народилася і відразу мала багато своїх прав. Зараз не легкий час для усіх. Тому головне що нам зараз потрібно це слухати поради лікаря та берегти здоров'я. Бережіть себе та своїх близьких та будьте завжди здорові.

Янова Єлизавета 12 років
Загвіздя Івано- Франківська область
https://www.facebook.com/lizayanova20
09/posts/4130714671333 14

Баличев Артем, 12 років
КУ Сумська спеціалізована школа I-III ступенів №7
https://www.facebook.com/100032225917420/posts/5729598437882 08/?d=n

Всі діти з народження мають певні права. З’явилося немовля й назвали його Грициком. Батьки його люблять, виховують, розвивають та піклуються про нього, розказують хлопчику про права та обов’язки. Він підростає, отримує освіту та пізнає світ. І ось одного дня у Грицика виникає питання: “А які саме права я маю? Де їх знайти?” На допомогу приходять батьки та сучасні технології.

Використовуючи мережу інтернет, він знаходить Конвенцію ООН про права дитини. Хлопчик із цікавістю перечитав весь документ. Грицик зрадів! Він зрозумів, що батьки дійсно знають його права та не порушують їх. Та все ж хлопчик замислився і почав спостерігати за оточуючими та робити певні нотатки. Минув місяць. Грицик перечитав всі записи, зроблені ним. І зрозумів, що не всі поважають та захищають права дітей. Такими діями порушується Конвенція ООН. Це недопустимо. Розповівши про це рідним, вони разом вирішили вплинути на ситуацію. Батьки Грицика та його знайомі спільними зусиллями створили спільноту, де розповідали про права дитини. Всі діти без винятку мають їх знати, а дорослі – дотримуватися.

Ессе

Іллін Теодор Євгенович, 12 років, 6-В клас,
м.Київ, Атмосферна школа.
Дитина з особливими освітніми потребами.

1. Я маю право на чесне ставлення до мене!
2. Я маю право розуміти, що результати виборів будуть виконані.

Чому мешканці смт Коцюбинського проголосували 61% за приєднання до Києва, а у результаті депутати Верховної Ради України не виконали волю народу, а приєднали до села Буча?

Чому за Президента України проголосувало 73% і він став Президентом, а людям у смт. Коцюбинське не надали такого права?

3. Я маю право на розвиваючі іграшки.
4. Я маю право на економію. Чому не даєте купити Лего набори дешевші, в Україні ніхто не продає дешево, як на "Валдберіс", там дешевші, але Указом Президента закрито нам право купити дешевше, а нічого не зроблено, щоб в Україні можна було купити дешево.
5. Я маю право на життя серед розумного суспільства, де 90% людей мають вищу освіту.
6. Я, як дитина, маю право на громадський безкоштовний транспорт. Але, на жаль, у смт. Коцюбинське ходять лише маршрутка і треба платити. А коли дитина живе у Києві, а навчається у дистанційній школі в іншому місті, то теж не має права на безкоштовний проїзд у метро, тролейбусі, трамваї та автобусі, оскільки учнівський у нього школи дистанційний, це не справедливо.
7. Я маю право знати, що у пенсіонерів теж насичене та цікаве життя.
8. Я маю право вірити у свою країну, потрібний мир.
9. Ми живемо у світі, де є гроші на війну, але немає грошей на світ.
10. Я маю право складати обов'язкові безкоштовні аналізи за основними показниками кожного кварталу та мати графік стану здоров'я.
11. Я маю право думати та навчатися рідною мовою, яка в сім'ї: англійська, українська, російська, фінська, татарська.... Буде спокій та впевненість.
12. Я маю право дихати чистим повітрям та пити чисту воду, вже багато нових технологій очищення, але я їх не бачу в Україні.

Дитина з особливими освітніми потребами

есе Петриченко Тетяни, учениці 6-Б класу, 2008 р.н.,
КЗО "Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" ДОР"

Я дитина з порушенням слуху і я маю право на нормальне життя. Я спілкуюся жестовою мово, але й можу говорити.

Навчаюсь у Криворізькій спеціальній школі «Сузір’я». У школі нас вчать жестовій мові та правильно говорити. Я дуже люблю свою школу, бо тут почуваю себе вільно людиною, можу спілкуватися різною мовою, яка зручна для мене.

У нашій школі працюють вчителі з порушеннями слуху. Вони допомагають нам, вчать нас культурно спілкуватися. Якщо у мене виникають питання, завжди біжу до Ольги Анатоліївни Біланової. Вона для мене приклад.

Школа «Сузір’я» для мене другий дім. Тут мої друзі, вчителі.

Тут ми все зможемо, тут ми все вміємо!

учня 6-Б класу КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР"
Гуменного Романа
https://www.facebook.com/1078479415728 6/posts/1414844748758 76/?d=n

Я маю право. Як і інші діти планети.

Кожного дня на планеті земля народжується майже 300 тисяч дітей. Всі вони мають свої права. Ці права прописані в конвенції яка була прийнята Генеральною Асамблеєю Організацією Об’єднаних Націй (ООН) у 1989 році. У 41 статті конвенції викладено права дитини у віці до 18 років. Основні тези це право на життя, на ім'я, на громадянство, на захист життя, право на сім'ю, на свою думку, на розвиток, на освіту, на охорону здоров'я, на відпочинок.

Кожного дня ми ходимо до школи - це реалізується право на освіту. Кожного дня ми харчуємося - це реалізується право на харчування. В деяких країнах ці права рідко або ніколи не реалізовуються, наприклад в Південно-Африканській Республіці. Ми харчуємося кожного дня і в нас навіть є режим прийому їжі, а в цій країні багато дітей навіть не мають шматочка хліба. Вони здобувають освіту тільки завдяки вчителям з інших країн котрі приїжджають туди та хочуть навчити їх, а ми, крім того, щоб вчитись ходимо на гуртки і нам все легко вдається. Багато хто з них немає навіть одягу, багато хто живе в племенах, навіть житла в них немає... В цій країні порушуються всі ці права. А ось у нас є дім, сім’я, маємо багато одягу. Нам усім потрібно шанувати те що у нас є, те що наші права не порушуються. Як, наприклад мої.

Я щасливий, що я у своєму житті не зустрічаюся з проблемою порушення прав дитини. Що може бути краще ніж те, що діти насолоджуються своїм безтурботним дитинством? Я дуже хотів би щоб всі країни на державному рівні максимально регулювали права дитини, щоб жодна дитина у своєму житті не мала необхідності захищати свої права.

Сандер Катерина, учениця 6-В класу
Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №8
м. Вінниця
https://www.facebook.com/groups/shkolavinnitsa8/posts/1238606163316188/

Діти - це майбутнє нашої країни, тому вони потребують належного виховання і навчання.

Я маю право на освіту, на захист своїх інтересів та вподобань, на захист людської гідності. Кожна дитина має право відвідувати школу, мати свою думку, відстоювати свої інтереси. Щоб стати освіченою, розширити свій світогляд, потрібно багато читати, старанно вчитись, спілкуватися з однолітками, а також подорожувати.

На жаль, світ навколо інколи буває жорстоким. Проте дитину ніхто не має права принижувати, завдавати шкоди, тому що її права захищаються законом.

На своєму досвіді я переконалася, що потрібно відстоювати свої особисті межі і не дозволяти нікому себе принижувати, треба давати відповідну відсіч.

Я вважаю, що відчуття власної гідності формується в сім'ї, де один одного поважають, дослухаються до думки іншого, не ображають.

Щоб набути життєвого досвіду, дитина має радитись із батьками та іншими старшими досвідченими людьми. До молодших та людей похилого віку треба ставитись з повагою і турботою. Потрібно допомагати їм та підтримувати їх.

Дитина має бути добрим прикладом для інших. Добре вчитися, гарно ставитися до однокласників, бути доброзичливим.

Хочу, щоб усі діти на нашій планеті були турботливими, розумними, ввічливими, чемними, працьовитими, слухняними і культурними.

Я маю право створити дитячий парламент, і це об'єднання має захищати права дітей. Головним правилом цих законів є те, що всі діти мають право на життя та медицину. У нашому суспільстві, звісно, іноді порушуються ці права, особливо - коли йдеться про права дітей, які мають проблеми зі.здоров'ям. Чимало дітей помирає, бо на лікування потрібні «астрономічні» суми грошей. Наш парламент занепокоєний такою ситуацією, тому пропагує створення в державі різних соціальних програм, фондів для підтримки таких дітей та їх батьків.

Крім того, за основними документами –це Декларація та Конвенція – кожній дитині надається право на безкоштовне навчання. Однак у цих положеннях не розповідається про дистанційне навчання. Зважаючи на пандемію ковіду в усьому світі, можливо, потрібно внести нові зміни до цих документів. Хоча наш парламент проти онлайн-навчання.

Обов'язковим також правом є відпочинок дітей. Основна діяльність учнів та студентів – це навчатися, у дорослих – робота. За свою роботу вони мають відпустку, так і діти повинні мати канікули, вихідні, вільний час від уроків. У нас уже втретє трішки нестандартне навчання , і ми - учні маємо звикати до реалій дистанційного навчання. Дуже поганим є те , що треба опрацьовувати матеріал наодинці, і деякі теми можуть бути незрозумілими. Я вважаю, що дистанційне навчання не можна однозначно назвати хорошим чи поганим, адже є багато як переваг, так і недоліків. Маючи право на освіту, хотілося б отримувати інформацію від учителів, а не самостійно шукати потрібне, витрачаючи багато часу. Було б дуже круто, якби вчителі проводили онлайн-уроки, це цікаво, а ще створює ефект присутності у класі.

Я має право на ім'я, жити разом із батьками, тоді буду щасливою та здоровою. Дуже важливо для мене і для всіх є те, що дитину не можна ображати. Вона повинна бути захищеною від будь-яких проявів насилля. На жаль, іноді від найрідніших діти зазнають кривди, дискримінації, які заважають маленькій людині жити повноцінним життям. Бути успішним у дорослому житті.

Я маю певні права, вони не повинні порушуватися. А це дуже важливо для становлення та розвитку дитини. На мою думку, кожен з нас має сам стежити, чи не порушуються його права. А також – поважати права інших, не менше, ніж власні. Тоді вже сама держава зможе називатися правовою.

Понтус Тетяна
Учениця 8 класу
школа №1
Павлоград
https://www.facebook.com/100002454322972/posts/4494886817269751/?d=n

Фроляк Арсеній
учень 7-Б класу
ліцей "Інтелект"
м. Снятин
https://www.facebook.com/100018603940567/posts/900170247279765/?d=n

Я МАЮ ПРАВО

• Я маю право на життя і на свободу в своїй країні.

• Також я маю право на освіту. Насправді я сумую за своєю школою та моїми друзями, але залюбки відвідую улюблені занятт онлайн та водночас вивчаю цей цікавий світ.

• А ще я маю право на працю і відпочинок. Я люблю допомагати своїм батькам, коли ми разом - ми швидко справляємося з будь-якою роботою та завданнями. А відпочинок з сім'єю - це, мабуть, найкраще, що може бути. Ми любимо грати в інтелектуальні настільні ігри, разом дивитися пізнавальні фільми та відео, а також обговорювати багато життєвих історій.

• Україна також дає право кожній дитині на здоров'я, і це теж дуже важливо, особливо тепер.

• В своїй країні я маю право вільно висловлювати свої думки та ідеї. І це для мене цінно!

Я дуже щасливий, що моя Україна дає кожній дитині та мені стільки прав.

Мене звати Нагурянська Ольга, мені 13 років. Я навчаюся у 8 класі Кам’янець-Подільського ліцею І-ІІІ ступенів "Славутинка" Хмельницької обласної ради.

Кожна дитина має право на життя, ім’я, громадянство, працю, проживання з батьками тощо. Усі діти повинні користуватися однаковим соціальним захистом.

Батьки мусять підтримувати вибір доньки чи сина, якщо це піде їм на користь. Наприклад, якщо дитині потрібний новий портфель, бо старий порвався, батьки мусять поважати потребу дитини і за нагоди купити. Але якщо доньці чи сину забаглося просто купити яку-небудь нову річ, бо вона в тренді, то це вже на розсуд батьків. Вони мають виходити зі свого фінансового становища.

Також дитина має право на захист життя та здоров’я. Якщо ж вона часто вживає чіпси, газовану воду тощо, то сама псує своє здоров’я. Також я вважаю, що якщо батьки дозволяють дитині пити алкогольні напої (на свята), то тут вже вони порушують право дитини на захист здоров’я.

Звісно ж, дитина має право на працю, освіту, отримання інформації, відпочинок. Дуже важливо отримати якісну освіту. Але якщо батьки з дитиною під час навчального процесу поїхали на відпочинок, то цим вони переривають освітній процес доньки чи сина і порушують його чи її право на освіту.

Усім відомо, що кожному живому створінню потрібний відпочинок. І людина не виняток. Особливо він потрібний дитині, але, водночас з тим, це не означає, що дитина має цілими днями сидіти і грати в комп’ютері. Вона може почитати книгу, допомогти мамі й батькові. Наприклад, поприбирати в хаті, помити посуд, приготувати їжу, а хлопцям можна допомогти батькові зробити ремонт, допомогти на городі збирати картоплю.

Також дитина має не тільки права, але й обов’язки. Дитина зобов’язана слухатися старших (батьків, вчителів тощо), котрі діють в її інтересах. Також вона зобов’язана робити домашні завдання, виконувати домашні обов’язки.

Кому було б приємно спілкуватися з людиною або дитиною, яка говорить погані слова, завжди чимось незадоволена, завжди сердита? Я вважаю, що нікому. Отже, в обов’язки дитини також входить любити і поважати своє оточення.

Усе це свідчить про те, що дитина має не тільки права, а й обов’язки також.

Нагурянська Ольга, 13 років.
Я навчаюся у 8 класі
Кам’янець-Подільського ліцею "Славутинка"
https://www.facebook.com/100064842377586/posts/2541019400945 50/?d=n

Чернюк Поліна, мені 13 років.
Я - учениця 8 класу
Кам'янець-Подільського ліцею "Славутинка"
Хмельницької обласної ради.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2915128895048 11&id=100059383051099

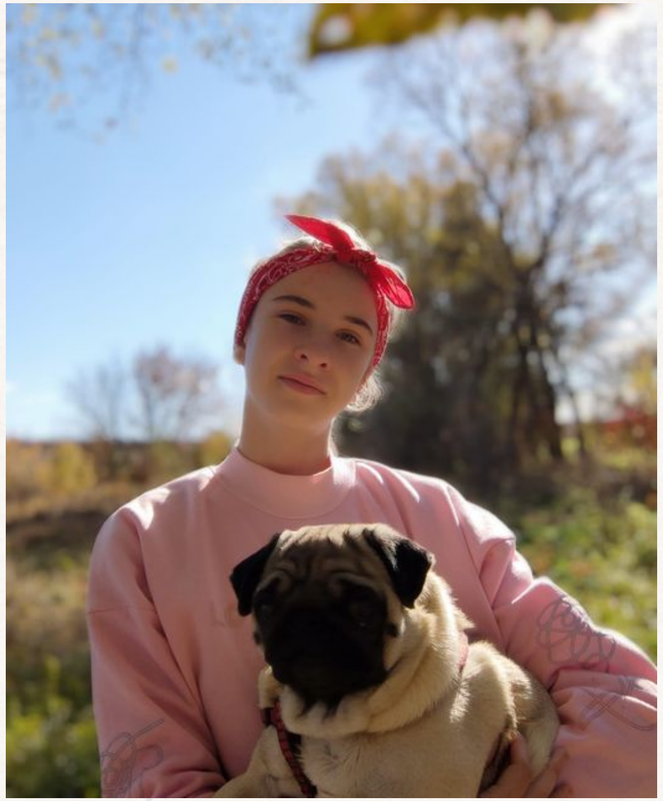

Сьогодні звертаюся до усіх небайдужих із проханням пам’ятати не лише про свої права, а й про обов’язки.

Найбільше я мрію про право кожного українця, і не тільки, на безкоштовну медицину, зниження пенсійного віку, підвищення заробітної плати й пенсій, відкриття більшої кількості притулків для тварин, зниження цін на комунальні послуги та продукти харчування.

Мене дуже тішить той факт, що моя мрія про захист тварин здійснилася. Верховна Рада прийняла законопроект, згідно з яким кожна тварина має право на захист, любов, піклування та люблячу сім’ю.

Мені також дуже хотілося б, щоб держава повністю забезпечувала навчальні заклади, адже діти мають право на безкоштовну освіту. Вони потребують найкращих умов навчання, бо без них неможливе майбутнє України.

Я вважаю, що українці мають право вимагати скасування депутатської недоторканості, якою більшість народних обранців бездумно користуються. А самі депутати мають допомагати людям, виконувати свої обіцянки і навіть більше.

У мене є право на життя, ім’я, громадянство, батьківське піклування, освіту, свободу думки, совісті й віросповідання.

Мене звати Аліна Савельєва, мені 13 років. Я навчаюся у 8 класі Кам’янець-Подільського ліцею І-ІІІ ступенів "Славутинка" Хмельницької обласної ради.

Коли людина народжується, вона отримує права. Про це нам розповідають з перших років життя наші батьки, далі в садочку, школі. Це дуже важливо, оскільки всі люди повинні знати, які вони мають права і як можуть себе захистити в тій чи тій ситуації.

Я вважаю, що кожна людина повинна ознайомитися з найважливішими правами і зрозуміти їх. Якщо вона не знає чогось, то це означатиме, що нею можна легко маніпулювати.

Коли людині менше 18 років, вона - неповнолітня, і серйозні рішення за неї приймають батьки.

Слід зауважити, що права дитини зафіксовані в спеціальних міжнародних документах. Все, що в них зазначено, стосується кожного без винятку.

Дитину слід вчити з раннього дитинства, щоб у майбутньому вона зрозуміла, що має свої права й обов’язки. Якщо їй вчасно все пояснити, то нею ніхто не зможе маніпулювати. Дитина буде відчувати себе щасливою і, головне, вільною.

Якщо батьки хочуть, щоб їхня дитина здобула гарну освіту і мала добре серце, то мають приділяти їй увагу, дарувати любов і розуміти у всіх ситуаціях. Бо якщо виростити молоде покоління в агресії і поганих умовах, то воно буде самотнім, недолюбленим, і, як наслідок, агресивним.

Дитина має право на освіту, вільну думку, власні рішення (якщо вони не шкодять іншим), загальний культурний розвиток.

Якщо дитина розрізняє права й обов’язки, то вона крокує у своє світле майбутнє.

Аліна Савельєва, 13 років.
8 клас Кам’янець-Подільського ліцею "Славутинка" Хмельницької обласної ради.
https://www.facebook.com/10002866 2830111/posts/7154457608763 0/?d=n

Розторгуєва Дар'я , 13 років ,
Богодухівський ліцей N2
https://www.facebook.com/100030889653640/posts/6190836557979 51/?d=n

Я маю право! Я маю право на життя, на житло, на освіту, на соціальний захист , на достатній життєвий рівень , на охорону здоров'я тощо. А це значить , що я в своїй державі живу в теплому затишному будинку разом з люблячою родиною, відвідую щодня рідну школу і маю змогу повноцінно спілкуватися з друзями, однокласниками та вчителями . Якщо буду погано себе почувати - звернусь до медичних працівників і мені нададуть допомогу. Як добре, що моя держава створила для мене всі умови, в яких я можу щодня реалізувати свої права! А разом зі мною і майже тисяча учнів моєї школи: вихованих і розумних , чуйних і довірливих , товариських і галасливих . І навіть дітей з особливими освітніми потребами. Ще декілька років тому для моїх однолітків, які мають певні серйозні проблеми зі здоров'ям, повноцінне навчання в школі та живе спілкування з друзями було лише мрією . Вони навчалися вдома , спілкуючись з учителями індивідуально , або здобували освіту у спеціальних закладах. В таких умовах, звичайно, реалізувати повністю свої права було складно. Важко навіть уявити , як таким діткам хотілося галасливою юрбою , бігти в школу , пограти на перерві з однокласниками у цікаву гру, чи жваво розповісти вчителю історію про давніх динозаврів . А як хотілося бути таким , як усі: піднімати руку на уроці , отримувати оцінки , а інколи , може і щоденник забути вдома. Як добре, що моя держава змінюються , ламає стереотипи , що наші парламентарі звернули увагу на дітей з особливими освітніми потребами і прийняли нормативну базу, яка регулює отримання ними освіти . Нарешті, мої однолітки можуть реалізувати свої права на гідне життя, освіту , охорону здоров'я, дозвілля, соціальний захист. Вони навчаються під наглядом асистентів вчителів , відвідують корекційно - розвиткові заняття , мають можливість пройти реабілітацію , здобути підтримку , спілкуючись з психологом чи соціальним педагогом . У моєму ліцеї для дітей з особливими освітніми потребами створено ресурсну кімнату , де для них проводяться заняття , де вони можуть відпочити . Нарешті, вони відчувають увагу до себе , вони потрібні суспільству. Тепер такі діти можуть впевнено сказати : " Я маю право!". А я можу гордо сказати : " Мій парламент за права дитини !"

Я маю право жити і виховуватися в сім'ї, отримувати від неї захист, права на громадянство і навіть на особистий банківський рахунок.

Мене звати Арнаут Альона; мені 13 років. Я – учениця Кам'янець-Подільського ліцею І-ІІІ ступенів «Славутинка» Хмельницької обласної ради.

Найцікавіший момент - право знати своїх батьків. У три роки я мала право відвідувати дитячий садок, у шість років - школу. У десять років у мене з'являється широке поле для маневрування. Я зможу дати згоду жити в прийомній родині, на зміну імені та прізвища. Десятирічну дитину вже, у разі чого, повинні з серйозними обличчями вислуховувати судді. У чотирнадцять років безтурботне дитинство завершується, і я вже зможу обрати, з ким із батьків жити у разі їх розлучення; за згодою батьків зможу йти на роботу і думати, як розпоряджатися своїм доходом. У шістнадцять років за особливих умов зможу взяти шлюб. Хоча дитина перетворюється на дорослу людину лише у вісімнадцять років. Саме тоді я зможу жити самостійно без ніяких заборон.

Також я маю право на вільне висловлення особистої думки, формування власних поглядів, на розвиток суспільної активності, отримання інформації, що відповідає її віку. Такі права мають також і дорослі. А ще мені гарантується право на свободу, особисту недоторканність та захист гідності.

Багато дітей не знають своїх прав, тому що батьки не розповідають їм про них. Але, розповідаючи дитині про права, слід їй нагадати, що вона має обов'язки. Тому що дитина, знаючи права і не знаючи обов'язків, зможе наробити помилок.

Я знаю свої права і обов'язки. Хочу, щоб інші діти теж їх знали. І я хочу, щоб вони дотримувалися своїх обов'язків, а не доводили дорослим лише свої права.

Дотримуйся прав й обов'язків - і все буде добре.

Арнаут Альона, 13 років.
Кам'янець-Подільський ліцей «Славутинка»
https://www.facebook.com/100023822405005/posts/1088637685273635/?d=n

Шептур Вікторія, 13 років
учениця 8 - Б класу
ОЗЗСО "Любешівський ліцей",
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1252330665742 12&id=100072625566582

Я маю право на навчання...

Щодня я ходжу до школи вчитися. Ця справа необхідна, однак нелегка. На мою думку, навчання формує мій характер. Життя не завжди дає можливість робити те, що до вподоби. З роками воно все більше нагадує нам про наші обов'язки. Тому, говорячи про права, часто згадую і про зобов'язання перед батьками, школою, державою, суспільством.

У школі ми вивчаємо багато предметів. Інколи, вивчаючи нову формулу з алгебри або фізики, яка, здавалось би, ніколи в житті не знадобиться, роблю зусилля над собою, згуртовую всю свою волю, все своє терпіння та виконую те, що потрібно, а не те, що мені хочеться. Як результат – насолода від маленької перемоги над собою. Тож, навчаючись, загартовую свій характер, привчаю себе до почуття відповідальності.

Вчитися необхідно, щоб отримати гарні знання, які знадобляться у подальшому житті, тому що сьогодні без знань, людина не зможе прожити ні в одній країні світу.

А ще під час навчання я отримую знання про етикет, дружбу, норми поведінки, вміння відповідати за свої вчинки.

Освічена людина завжди буде цінуватися у будь-якому куточку Землі.

Тому моє навчання – це інвестиція в моє майбутнє, запорука мого успішного, заможного життя.

Здобуваючи знання, ми вчимося думати, а це означає, що в наших силах змінити наш світ на краще, внести вагомий вклад у благополуччя нашого суспільства.

Я маю право знати свої права. Знати свої права - значить відстояти себе, сказати ні невігластву, насильству, цькуванню...

Народившись, кожна дитинка вже є повноправним громадянином своєї держави. А кожен громадянин має право на ім'я, на родину, на любов та піклування. Дорослі повинні пам’ятати, що кожна дитина має право вільно висловлювати свої думки, до яких потрібно уважно прислухатися. Дитина має право на інформацію, на освіту, на відпочинок, на медичну допомогу, на захист від усіх форм насилля. Тож я хочу сповна користуватися своїми правами і мрію про те, щоб дорослі змогли реалізувати себе тут, в Україні, отримували гарну зарплатню і не їздили на заробітки за кордон, для того, щоб утримувати родину. Після закінчення школи планую вступити до вишу, стати високоосвіченою людиною та брати участь в управлінні державними справами. Адже саме держава несе основну відповідальність та обов’язок захищати усі права людини . Але пам’ятаймо, що з правами приходять і обов'язки. Саме тому ми маємо поважати права інших осіб у повсякденному житті, пильно стежити за їхнім дотриманням. Рівність та людська гідність – основні поняття, якими керується держава

Мащенко Віолета, 14 років,
КУ"Пологівський ліцей №2"
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=4350845813919 11&id=100046711180943

Островська Вікторія, 14 років.
Ізяславський НВК №2
https://www.facebook.com/100017806247057/posts/951075315496001/?d=n

Я маю право вільно висловлювати свою думку

Наразі питання свободи слова в нашій державі стоїть гостро, та розповсюджується воно не лише на медіа, а й на щоденне життя пересічних українців.

Наша країна знаходиться на етапі модернізації. Нарешті люди починають усвідомлювати, що таке Україна для них і те, що українець- не просто громадянин України. Ще Винниченко писав: "Бути українцем- значить бути постійно в стані доказування права на існування".

На жаль, змінюються не всі громадяни, велика частина і досі в ментальному радянському союзі, де нічого не потрібно вирішувати, бо все робиться за них. Де про владу, саме радянську, говорять тільки пошепки, а загалом тема є табуйованою.

Словом, я зустріла таку людину під час шкільного процесу. На одному з уроків ми розглядали повість- притчу і вчитель запитав, які в нас виникають асоціації з даним твором. Я відповіла, що закони, яких дотримуються в повісті, у мене асоціюються з диктатурою в СРСР. Викладачу це не сподобалося. У незадоволеному тоні він відповів, що не потрібно "туди" заглиблюватися і взагалі, не треба списувати з інтернету. Дійсно зачіпає, коли людина не вірить, що ти можеш так думати, знецінює це і навіть не дає закінчити речення, бо якщо це все ж таки твоя думка, то вона однаково неправильна. Іншим, хто відповів не дотично до такого "забороненого", було виставлено оцінки, а мені за мою правду- ні.

Чи є це порушенням свободи слова? Я вважаю, так. Але випливає ще одне питання, яке могло би бути причиною відсутності подібних ситуацій. Чи потрібно дізнаватися про наявність чи відсутність громадянської позиції, затверджуючи людину на посаду, яка передбачає освітню діяльність? Об'єктивно так. Адже наративи можуть просуватися зовсім не проукраїнські.

Ми живемо в чудовій країні, яка має прекрасне майбутнє. Ми можемо побачити це майбутнє за умови, якщо кожен свідомий громадянин буде висловлювати свою позицію та діяти, відстоюючи її.

Отже, я маю право на свободу слова. Я говорю і говоритиму те, що вважаю за потрібне, незважаючи на людей, яким це не подобається. Адже Україна починається з мене.

Філіпчук Анастасія, 14 років,
учениця 9-А класу
Ізяславського НВК #2.
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3575441961700 71&id=100057434800752

Я маю право вільно висловлювати свої погляди…

Волю цінують усі, і кожен має право бути вільним. Про це знаємо з дитинства. Це дуже важливо, адже людина не тільки має знати свої права, але й повинна захистити себе у тій чи іншій ситуації.

Найголовніше, на мій погляд, це право, на життя, на виховання в сім'ї. Батьки дають життя і піклуються про дитину, допомагають їй здобути освіту, піклуються про здоров'я, виховання, допомагають адаптуватися у цьому світі. Турбота про дітей - моральна норма життя.

Ще дитина має право на свободу думки, свободу слова релігійних поглядів, а також на навчання. Освіта передбачає розвиток здібностей у повному обсязі: мати грунтовні знання з усіх предметів, стати особистістю гідною та незалежною, вдосконалювати здібності та уміння, готуватись до свідомого життя у вільному сіспільстві.

Крім цього дитина має знати і свої обов'язки. Слід пам'ятати про соціальну відповідальність, виконання учнівських обов'язків, а також обов'язків дитини у ставленні до батьків та близьких людей. Кожен повинен працювати, щоб забезпечити собі достойне життя. Отже, щоб бути гідною людиною, треба змалечку не тільки знати свої права, це записано у законах держави, а й дотримуватись цих законів і з честю виконувати свої обов'язки. Це важливо, це стосується кожного.

Кравченко Діана, 14 років,
учениця 9-Б класу
Золотоніської спеціалізованої
школи № 2 Черкаської області.
https://www.facebook.com/10001752
1144563/posts/955666741694022/?d=n

Я маю право! Упевнена: ми бачили чи чули цей вислів не раз: на екранах телевізорів, у соцмережах, інколи просто хтось розповідає нам про це. Та чи завжди наші права виконуються і чи не порушуємо ми права інших?

Перш за все, я, як і будь-яка людина на цій планеті, маю права на життя та захист здоров'я. І ніхто не може порушувати їх. Для того, щоб це реалізовувати, нам потрібні якісна медицина та захист: його нам дарують наші близькі і часто зовсім незнайомі люди: поліцейські, пожежники, лікарі чи навіть прості перехожі.

По-друге, ми маємо право на батьківську любов та турботу. Мені дуже прикро, що в деяких дітей це право порушується через проблеми в сім'ї чи інші причини. Проте пам'ятайте: якщо вас щось турбує, ви завжди можете звернутися за допомогою: чи то до вчителів, друзів або шкільного психолога, чи то на гарячі лінії психологічної допомоги та протидії насиллю. Ви не одні, і, якщо попросити про допомогу, хтось точно відгукнеться.

Також кожен та кожна мають право на освіту. Ми реалізовуємо це право, відвідуючи школу. До речі, задумайтеся, чи не порушуєте ви це право стосовно своїх однокласників, коли заважаєте іншим на уроці працювати?

Що не менш важливо, у нас є право на свої думки, емоції та переконання, і ми можемо вільно їх висловлювати. Ніхто не може перешкоджати нам у цьому.

Ми маємо право на самореалізацію. До прикладу, я можу самореалізовуватися, відвідуючи різноманітні секції, беручи участь у різних заходах та роблячи те, що мені до вподоби.

Звісно, є й багато інших прав, які не менш важливі. Просто потрібно знати свої права, але не забувати про обов'язки!

Наостанок хочу сказати, що ми повинні дбати не лише про себе, а й про інших. Знаймо свої права, але й будьмо толерантними та взаємоввічливими! Адже як ти ставишся до людей, так і вони ставитимуться до тебе.

Гуреєва Марія 13 років.
учениця 8-го класу
Малокохнівської гімназії 14

https://www.facebook.com/groups/181741689776761/posts/569203957697197/

«Я маю право» - часто чую ці слова. Так, звичайно, кожна людина має свої права, але при цьому багато людей забуває про свої обов’язки. Права та обов’язки є невід’ємними складовими для життя кожної людини.

Мабуть, кожному хотілося у житті робити лише те, що він хоче. Але ж якщо робити те, що нам заманеться, у світі настане повний хаос. Ми живемо у суспільстві, і для гармонійного життя створені права та обов’язки кожного громадянина.

У мене теж є свої обов’язки: це – ходити до школи та здобувати нові знання, бути відповідальною людиною, поважати традиції та закони країни, де я живу, я не маю права завдавати шкоди іншим.

Також я чудово знаю свої права:

- усі діти мають право вільно висловлювати свою думку;
- усі діти мають право на вільне спілкування;
- жодна дитина не повинна бути скривджена і зневажена ;
- усі діти мають право на медичну допомогу;
- жодна дитина не може бути об’єктом для кривдження;
- усі діти є рівні у правах, ніхто не повинен їх порушувати.

Мені б дуже хотілося, щоб кожна людина чітко знала свої права та обов’язки. Хотілося б менше чути про погані новини на телебаченні, типу: правопорушення, булінг, жорстоке поводження, і тп.

Якщо дорослі чітко знатимуть свої права та обов’язки, то і підростаюче покоління також буде їх знати та дотримуватися. Ми з вами свідомі люди, котрі живуть на найпрекраснішій планеті, у яких все є, нам лише залишається дотримуватись простих правил, і наше життя стане набагато краще.

Любові Вам та Миру.

Дідич Катерина, 14 років,
Ізяславська ЗОШ 1-3 ступенів № 1
https://www.facebook.com/groups/571314883576035/posts/860837327957121/

Я маю право на абсолютно все, тому що Я - людина, Я народилася, Я живу, Я розвиваюся, і немає різниці, якого Я віку. З роками у нас ще й збільшується відповідальність за вчинки, відстоювання своєї позиції...

Думаю, що ще з самого народження і до необмеженого віку дитина має право на опіку та любов, їй необхідно це давати. Адже формування кожного як особистості та подальші наші дії залежать саме від виховання. Тому зараз, у наш час, можна зустріти дітей та підлітків більш свідомих, ніж дорослі. Бути освіченими та розумними нам допомагає школа. У нас є право навчатися, незважаючи на ситуації, які зараз складаються. Якщо щось нам не подобається чи наша думка інша, не потрібно мовчати. Обов'язково відстоюйте свою позицію, пам'ятаючи про „здоровий глузд"...

Право на помилку... Усім знайома така ситуація, всі люди помиляються, і це-нормально. Але чомусь у нашому товаристві цього багато-хто не розуміє та починає засуджувати. Це впливає на свідомість людини, яка помиляється...Дуже багато людей замикаються в собі після невдач і відгороджують від себе право розвиватися та відкривати щось нове. Тому, на мою думку, кожна людина має виховувати в собі впевненість або право себе захистити.

Я вважаю, що права людини є вагомими для впевненості кожного в суспільстві. Людина відчуває себе вільно, коли живе в гармонії з своїми думками і вчинками. І лише тоді вона морально готова до труднощів, які можуть на неї чекати у житті. Людина стає впевненою в тому, що вона захищена.

Тому реалізовуймо свої права через позитивні думки, активні дії, невгамовне пізнання себе та світу!

Я маю право.... Яке, на що?

Кожна людина має права, а як щодо дітей? Діти теж мають права!

01.09.13 р. – перший мій дзвінок! Я ніколи не забуду свій перший урок, коли нас вперше ознайомили з дитячими правами. Це був аркуш паперу А4, на якому були написані різноманітні права дітей. Класний керівник розповіла багато чого цікавого про мої права, але все-таки запитань у мене залишилось чимало. Для мене було зрозуміло, що мене ознайомили не з усіма моїми правами, тому за відповідями я звернулась до матусі. «Мамо, я хочу знати все про мої права! Розкажи, будь ласка, про них». – попрохала я. І була шокована коли мама віднайшла в мережі інтернет увесь перелік моїх дитячих прав! Я ретельно ознайомилася зі своїми правами, і розуміла що навіть у шестирічному віці, я маю доволі багато прав.

У старшому віці виникали різні суперечки з однокласниками - я плакала, в душі холонуло від того, що мене не сприймають за людину, яка має право на висловлення іншої і не такої як в усіх інших думки. І ось одного разу, до мене підійшла моя класна керівниця, яка знала про мої проблеми і сказала: «Діано, згадаймо наш перший урок, про права дитини. Ти маєш право вільно висловлювати свої думки. Не забувай про це...» Ці слова надихнули мене. Я завжди, при нагоді, нагадувала однокласникам про двосторонню повагу та дотримання прав. В мене більше не виникали великі суперечки, адже я навчилась відстоювати свої права, які до речі прописані в Конвенції ООН.

Нестеренко Діана

8-А класу КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР

https://www.facebook.com/1078479

41572863/posts/141486521542338/?

d=n

Завальнюк Вікторії

8-А клас КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР"

https://www.facebook.com/107847941572863/posts/141485908209066/?d=n

Я маю право на вільне висловлювання особистої думки, формування власних поглядів, і отримання інформації, що відповідає моєму віку. Висловлюючи свою думку, я в першу чергу, реалізовую себе як особистість. В історії України можна зустріти немало прикладів, коли вищі органи державної влади, накладали заборону на вільне висловлювання думок, і зневажали позицію українського народу. Отже, кожна людина, якщо вона прагне до самореалізації, має право на висловлювання власної думки. Щодо цього французький філософ Вольтер оприлюднив таку думку: "Кожна людина має право на висловлювання власної думки, ніхто не має права засудити її за ті, чи інші думки, навіть якщо вона каже щось не правильно". Я цілком згодна з Вольтером і також дотримуюсь таких переконань. Не дивно, що його цитата стала крилатою та користується популярністю у всьому світі. Я дуже рада, що я живу в Україні саме в цей час, і що часи приниження українців довго в минулому, і я реалізовую право на вільне вираження своїх думок, тому що я є частиною демократичного суспільства.

Берестовський Іван,
14 років,
https://www.facebook.com/100062293504745/posts/2691101318421 02/?d=n

Я маю право на життя, мати своє ім’я, знати своїх батьків, любити свою країну…

Кожна людина, зокрема кожна дитина, має свої права. За цим повинна стежити держава. Я маю невід’ємне право на життя, мати своє ім’я, знати своїх батьків, любити свою країну і ніхто не може розлучити мене з моїми батьками, без мого бажання. Я маю право бачити своїх батьків, коли мені цього захочеться. Усі діти мають право, щоб у сім’ях їх любили, поважали та турбувались про них. Але в окремих родинах батьки погано дбають про своїх дітей, не виконують батьківські обов’язки, не піклуються про потреби дитини у їжі, одязі. Через це багато дітей потрапляють в інтернати.

Держава повинна захищати дітей від фізичного і психологічного насильства, від незаконного вживання наркотиків, алкоголю. Дітей не можна котувати та піддавати тортурам.

Діти мають право на захист від економічної експлуатації, що спричиняє небезпеку їхньому здоров’ю. Але ми знаємо багато випадків, коли ці права дітей порушуються.

Кожна дитина має право на навчання. Освіта спрямована на розвиток здібностей дитини, виховує повагу до батьків, навколишнього середовища, готує до свідомого дорослого життя у вільному суспільстві у дусі розуміння, миру, терпимості, рівноправності людей та дружби між ними.

Дитина має право на вільне вираження поглядів, переконань та думок. Життя показує, що на думки дітей керівництво держави не зважає.

Але приємно зазначити, що в нашому суспільстві у значної частини дітей збільшився рівень ідентифікації себе з Україною, зріс інтерес до національної символіки, нашої історії.

Виросла громадська активність молоді у суспільному житті, що є позитивним моментом, який не досягався до цього ніякими патріотично-виховними заходами.

Про свої права діти не повинні забувати ніколи!

Британський філософ Джон Стюарт Міл влучно сказав: “ Якщо ми називаємо щось правом людини, ми маємо на увазі, що вона обґрунтовано претендує на свій захист з боку суспільства у своїй можливості володіти цим правом, силою закону або через освіту і формування суспільної думки.”

Отже, дитина має право на щасливе дитинство яке їй гарантують батьки і держава. І це право ніхто не повинен відбирати.

Джуманюк Каміла, 14 років
"Підкормільська гімназія"
https://www.facebook.com/groups/292796214768819/posts/8238875916596 76/

Я маю право! В наш час права дитини часто порушуються.Чому ж це стається? Однією з головних причин є те,що інколи ні самі діти,ні батьки про них не знають. Що ж в загальному потрібно знати про права дітей та які вони є ?

Кожна дитина з народження має право на життя,на ім'я,на громадянство та на право знати своїх батьків. До особистих прав дитини належить право на повагу до її гідності. Це означає, що ніхто не має права жорстоко поводитись з дітьми, бити чи катувати їх.Також ми маємо право на любляче ставлення з боку сім'ї. Якщо ж цього немає, то держава може застосувати певні заходи до батьків. Кожна дитина має право вільно висловлювати свої погляди, до яких потрібно уважно прислухатися. Вона має право на інформацію. Закон повинен захищати її від втручання у особисте життя.Крім цього, кожна дитина повинна вчитися. Також має право на відпочинок та дозвілля.

Звичайно,це ще не всі права, я назвала тільки невеликий перелік. Але потрібно пам'ятати: недотримання цих норм є порушенням прав дитини та тягне за собою відповідальність у встановленому законом порядку.

Конвенція - це угода на міжнародні права, що дає змогу регулювати відносини між країнами через створення спільних прав, обов'язків.

Вона необхідна для взаєморозуміння прав кожної, незалежно від положення людини.

В повсякденному житті я використовую майже всі права «Конвенції ООН про права дитини», але найчастіше право чи статтю 29 « Всі діти мають право на розвиток талантів».

В кожній дитині закладений певний дар завдання держави полягає в тому, щоб розкрити власну особистість, розвинутий таланти, розумові та фізичні здібності.

Моїм вихованням займаються не тільки батьки, але й гуртки, на якій я ходжу саме, від них я і дізналася про таку угоду, як «Конвенція ООН про права дитини».

Завжди приходячи на заняття у Палац дитячої та юнацької творчості м.Мелітополя Запорізької області, я розумію, що отримую нові знання, досвід, проста цікавість змушує мене рухатись вперед.

В кожному гуртку я маю, як перемоги так і поразки. Але обидва результати дають багато незабутнього досвіду. Кожного року в міру можливості я беру участь у конкурсах з рукоділля «Квітуча Україна»,

«Космічні фантазії», зі співу «Країна майбутнього», «Золота нотка», з туризму «Змагання за весну», «Зліт», а також прагнув отримати досвід з неймовірного гуртку "Лідер".

Кожне заняття доставляє мені багато задоволень, спогадів, вмінь.

Бажаю всім, хто не знає своїх прав, все ж таки розібратися з цим, а також приєднатися до творчого колективу Палацу творчості. Всіх чекаю!

Філіппова Поліна, 14 років,
вихованка студії мягкої іграшки та клубу "Лідер" ПДЮТ
м. Мелітополь
https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517809314934191/

Межерицький Максим
20.12.2007 р.н.
Коломацький ліцей
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1080119739491924&id=100024817253022

Я маю право на піклування батьків. Й інші діти мають таке ж право на піклування батьків. Я про це знаю не з книг, а з власного досвіду. Наша родина чималенька, бо мої батьки чуйні до чужого горя, до потреб інших. І тепер у нас будинок сімейного типу. Тут гарно всім.

Моя родина велика і дружна. Кожна дитина в нашій сім'ї почувається вільно. Наш дім – це місце, де затишно всім (і не тільки нам,дітям, але і котикам, цуценятам та іншим тваринкам). У нашому домі гамірно проходять дні народження і просто зустрічі, бо тут раді всім. Тут дозволено творити, бути активним. Тут цінують твою думку. А це найголовніше, я в цьому переконаний.

Дитина (в тому числі і я) має право на збереження своєї індивідуальності й громадянства. Дитина має право на вільне висловлювання своїх поглядів,право на збори та об'єднання. Красиві слова. Я замислився, як же вони реалізовані? А що тут довго ходити й думати . прикладом може слугувати шкільне самоврядування. У нашій школі воно працює. Можливо, комусь здасться, що життя шкільної громади не таке вже й активне. Але дозволю собі з ними не погодитись. Хто хоче, той зможе реалізувати свої проекти: посадити дерево, прибрати територію, зібрати макулатуру. А в інших є право долучитися до проекту або право не долучатися до нього.

І раз ми говоримо про права дитини, то хотілося б, щоб наші парламентарі також не забували про них. Ви скажете, що і так багато держава робить для дитини. Можливо, не буду сперечатися. Не стільки ж мені багато років. Я активний, беру участь у багатьох конкурсах, проектах, маю нагороди. І я розумію, що це також право, яке реалізоване завдяки законам, які прийняті владою, наприклад, Конвенцією про права дитини. Можливо, дечого не розумію, а про деякі речі просто не знаю. А хотілося б знати про дії державних органів щодо медичного, правового, соціального захисту дітей.

Кожний день чую ці фрази,які вже втратили усілякий сенс, бо кожен другий кричить це на кожному куті з метою відстояти свою гідність перед кимось...Але так мало людей, які справді знаються на правах людства.

Кожна людина, особливо дитина має знати свої права для чіткого контролю в деяких ситуаціях. При народженні дитина вже отримує головне право - право на життя! Дорослі люди іноді навіть це право примудряються порушити... Вважаю це максимально неправильно, в якійсь мірі це є дискримінацією дитини, що в нашій країні суворо заборонено...

Шкода, що не всі люди розуміють кордони своєї поведінки. Звичайно всі ми різні, хтось швидкий на розум, а хтось туман вісімнадцятий. Розвиток людини беззаперечно залежить від її бажання рухатись вперед та не стояти на одному місці, або поставити хрест на своїх розумових і фізичних здібностях.

Але не все так погано.

Зазвичай, своїх та чужих прав не знать люди старшого віку,але кричать про них на всю Україну. Ми - покоління Z значно більше знаємося на правах людей, може тому нас вважають "загубленим поколінням?

Щодо мене особисто, за всі мої 15 років я багато разів бачила як більшість людей порушують права саме дітей. Це зрозуміло чому.. Малолітня дитина - беззахисна, без сформованої психіки та чіткої власної думки, звичайно такими легко маніпулювати, а що найстрашніше - це те, що людей совість не гризе за свої вчинки!! А потім ми всі здивовуємося чому ця дитина виросла і нічого не може зробити без своїх любих батьків,вчителів, родичів та однолітків, які всё її життя просто знущались з неї і виховували "рабом". Це просто мерзотно!!! Не розумію: навіщо бути такими жорстокими один з одним? Ми ж усі люди!

Сподіваюсь, що наше покоління змінить савдеп на нову сучасну, високорозвинену країну.

Криворучко Катерина, 15 років,
ЗНВК 67
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=3055904394686234&id=100008001096223

Крестініна Юліана, 15 років,

ОНВК 4

https://www.facebook.com/juliana.krestinina/posts/1065183204248512

Я маю право на висловлення власної думки, на освіту, на відпочинок і дозвілля. Це далеко неповний список прав дитини, та саме про них нам варто пам'ятати. Найголовніше, щоб самі діти були добре обізнані у своїх правах та обов'язках, адже від цього залежить якість життя, наше спілкування з оточуючими, а також добробут усієї країни. Важливим є те, щоб з нами говорили на правові теми, щоб були практикуми, де ми навчимось застосовувати свої знання у всіх сферах життя.

Взагалі, що таке «право»? Право - це обумовлена природою людини і суспільства, система регулювання суспільних відносин, що виражає свободу особистості, та якій притаманні нормативність, формальна визначеність в офіційних джерелах і забезпеченість можливістю державного примусу.

Ми усі рівні та вільні у своїх правах, та саме цей захід від Освітнього центру допоміг нам не забувати про це.

Дякуємо за дуже корисний досвід, усім бажаємо успіхів!

Я маю право на освіту!

З дитинства я погано чую. Про таких,як я говорять: Дитина з особливими потребами. Моя мама дуже плакала, коли дізналась, що я не чую. Але держава подбала про мене . Я вже знаю, що кожна дитина має права. Про це нам багато розповідають у школі. Завдяки піклуванню держави, діти з особливими потребами мають ще і особливі права: я безкоштовно харчуюсь у школі, безкоштовно отримую слухові апарати, щомісяця маю пенсію і головне - я навчаюся у спеціальній школі "Сузір*я".

Тут я вивчаю багато цікавих предметів. Мої улюблені - українська література, фізична культура, трудове навчання. У школі є ундивідуальні заняття, на яких я вчуся слухати і розрізняти звуки, слова. Тут мене вчать добре говорити. У мене хороші оцінки з усіх предметів, бо я знаю, що добре навчатися - мій головний обов*язок.

У "Сузір*ї" дуже цікаво. Наш директор Анатолій Олександрович дбає про те, щоб ми розвивали свої таланти. У Кривому Розі є багато гуртків, я займаюсь у центрі Туризму "Фортуна". Мені тут дуже подобається. Приймаю участь у змаганнях, навіть плавав на байдарках.

А влітку разом з групою учнів з нашої школи я поїхав на екскурсію до села Поківське. Там бачив археологічні розкопки, різні давні речі. Це так цікаво!

Люблю малювати. Навчаюся в ""Сузір*ї і одночасно закінчив художню школу. Моє улюблене заняття - виконувати пісні ясеновою мовою.

На обласному фестивалі я виконував пісню "повір у себе", наша школа отримала найвищу нагороду - гран-прі!!!

Я часто думаю про те, що було б, якби я жив раніше, у давні часи? Чи мав би я права? Яким було би моє життя? Але я живу в незалежній, вільній Україні. Я маю право на освіту, Моя мрія - вступити до медичного коледжу. Вірю, що моя мрія здійсниться!

Я люблю свою школу!

Я люблюю українську мову!

Я люблю Україну!

Слава Україні!

Руслан Макаров,
учня 9-Б класу, 2006 р.н.,
КЗО "Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" ДОР"
https://www.facebook.com/5060303864/posts/1539191436479720/?d=n

Валашенко Микола, 9 років
Будо-Рижанська філія
Рижанського ліцею
https://www.facebook.com/groups/226452368497093/posts/608576603617999/

Я маю право... Я - громадянин України. Я народився і отримав своє перше право - право на життя. Я маю право на своє імя, на безтурботне дитинство. А ще я маю право на освіту. Я вважаю, що це дуже важливо, це моє майбутнє. Моя сестричка ходить в дитячий садок, я кожного дня відвідую школу, потім я зможу вступити до вищого начального закладу і здобути професію. Я намагаюся докласти всіх зусиль, щоб гарно вчитися і отримати якнайбільше знань та вмінь, щоб змогти реалізувати себе в житті. Кожного дня я спілкуюся з різними людьми, користуюся ґаджетами. Це моє право на отримання інформації. Я можу висловити свою думку під час спілкування. Це також моє право. Я можу вільно говорити про все, що мене радує чи хвилює. Після навчання я маю право на відпочинок та дозвілля. Я можу займатися улюбленою справою або проводити час із моїми друзями.

Кожна дитина в моїй країні повинна бути захищена. На мою думку, жоден з нас не повинен бути скривджений та приниженний. Так хочеться, щоб кожна дитина змогла використати свої права в повному обсязі.

Я маю право бути вільною. Ми часто чуємо цю фразу, але не всі розуміють, що вона означає. Ми говоримо про свободу, бажаємо свободи, але насправді не всі знають, як відстояти своє право на свободу. Людина має право на гідне, не залежне ні від кого життя. А гідність має кожна людина. І саме гідність допомагає особі відстоювати свої права і, перш за все, свою свободу. Багато хто з нас не відстоює права, бо не знає, як це зробити або боїться це робити. Це дуже велика проблема. За свої права та свободу ми зобов'язані боротися та не боятися йти вперед. Я маю право бути щасливою, я ціную право бути вільною своєму вибору. Життя в нас лише одне, треба його прожити з усмішкою, гідно, з повагою до ближнього, з радістю, у любові. У нас не так багато часу, ми постійно кудись поспішаємо, забуваючи про швидкоплинність життя. Вважаю, що я - вільна особистість, бо мої батьки завжди підтримують мене. Кожна людина заслуговує на дім, навчання, роботу та любов. Життя - найбільша цінність. І кожен має право бути вільним. Кожна людина прагне досягнути своєї мети: бути щасливою. І тільки вільна людина може бути щасливою.

Я маю право бути вільною - а значить бути щасливою!

Лисенко Аріна, 15 років,
Комунальної установи
Сумська загальноосвітня школа
I-III ступенів №18
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=997452647507224&id=100017274937699

Гончарук Анастасія , 15 років

КЗ "Загальноосвітня школа

І-ІІІ ступенів №8

Вінницької Міської Ради"

Я маю право на життя , здоров‘я , освіту , свободу слова , свободу дій тощо ... Цей перелік дуже довгий , але головне що я знаю і пам‘ятаю свої права . Кожна дитина повинна вміти користуватися ними та захищати себе .

Мені хотілося б створити свій Парламент по захисту дитини . Для того, щоб розповсюджувати інформацію для дітей , які потребують та цікавляться правознавством . Я хочу зібрати команду однодумців , які підтримають мене допомагати діткам . Ми навчимо застосовувати у повній мірі свої повноваження , щоб дитина почувала себе захищеною .

Надихнули мене на створення власного Парламенту за права дитини видатні українці : Іван Франко, Михайло Грушевський, Володимир Винниченко. Вони боролися за нашу державу , не боячись нічого . Створюючи партії , часописи , товариства , кампанії . Ці діячі ставили перед собою мету і цілеспрямовано йшли до неї. Вони зробили великий внесок для історії України .

Наслідком їх дій стало прийняття незалежності України . 28 червня 1996 року Верховною Радою було прийнято Конституцію України , і з того часу у суспільстві з‘явилися поняття права , свободи та обов‘язків .

Отже , знання, наданні нашим Парламентом , допоможуть дитині правильно застосовувати свої права та відчувати себе захищеною у суспільстві .

Бродовська Марія, 15 років
вихованка клубу "Лідер" ПДЮТ
м.Мелітополь Запорізька область
https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517952194919903/

Що ми знаємо про Конвенцію? Це міжнародний правовий документ, що визначає права дітей. Усього Конвенція містить 54 статті, де докладно розповідається про права дітей до 18 років.

Сьогодні у школах викладають предмети під назвою правознавство, або громадянська освіта. Для чого ж вони потрібні? Дитина повинна знати та вміти захищати свої права, а також розуміти, що інші діти нічим не відрізняються від неї, щодо відповідальності перед державою та законом.

У повсякденному житті ми дуже часто стикаємося та використовуємо такі права, як: 1. Право вільно висловлювати свою думку, його ми застосовуємо всюди: у школі, на вулиці, при розмові з друзями або дорослими, щодо будь-яких тем.(12 стаття) 2.Право на вільне спілкування. Завдяки ньому ми можемо спілкуватися, розмовляти, ділитися інформацією. (15 стаття) 3. Право на отримання інформації, внаслідок чого ми можемо вільно отримувати нову інформацію у школі, від батьків, знайомих, читати її у газетах, журналах або інтернеті (17 стаття). 4. Право на відпочинок і дозвілля. Кожна людина, а тим паче дитина має відпочивати та відновлювати сили.(31 стаття) 5.Право на повноцінне харчування. Дитина повинна повноцінно харчуватись. Отримувати усі необхідні для організма речовини, вітаміни та не страждати голодом (27 стаття). 6.Право на освіту. Кожного дня ми ходимо до школи, у технікум, а хтось і в інститут. Там ми отримуємо нові знання і вільно вивчаємо весь необхідний матеріал, який нам знадобиться у житті, або просто буде корисним (28 стаття).

Я хочу розказати про право на дозвілля і відпочинок, право брати участь в іграх і розважальних заходах, що відповідають її віку, вільно брати участь у культурному житті та займатися мистецтвом.

Я займаюся спортом, а саме художньою гімнастикою. Мене у цей спорт привели батьки, коли я сказала, що хочу займатися гімнастикою. У спорті мені подобається сам процес: опрацювання з предметами (м’яч, обруч, булави, скакалка, стрічка), підготовка до змагань, або просто вивчення, якихось нових елементів. Як і в кожної людини у спорті бувають, як успіх, так і невдачі. Наприклад на змаганнях, які проходили позаминулої зими, я дуже сильно перехвилювалася і не змогла гідно виступи вправи з м’ячем та обручем, внаслідок чого отримала третє місце. Потім після цього, буквально через півроку я виступала в Енергодарі, де виконувала булави та обруч, за них мені дали два перших місця. Гімнастика навчила мене ніколи не здаватися та завжди рухатись далі не озиратись на невдачі, сумлінно працювати, та впевнено йти до своєї мети. Вже майже одинадцять років я займаюся художньою гімнастикою, завдяки тому, що я не побоялась сказати батькам, куди саме я хочу піти, адже вони хотіли мене віддати на малювання або бальні танці. Окрім того, що спорт для мене є відпочинком, та місцем, де я можу проявити себе, також це все є в мене завдяки свободі слова та власної думки, яку батьки прийняли та підтримали.

Отже кожна дитина має права, головне їх знати та вміло використовувати у житті, адже за допомогою них, можна досягти небачених висот.

Гречанюк Дар'я, 15 років
Бердянська спеціалізована школа I-III ступенів №16
https://www.facebook.com/100050986388664/posts/418153019894241/?d=n

Я маю право на ТВОРЧІСТЬ. Запевняю вас у тому, що кожна дитина – індивідуальність. У будь-кого з нас є золоте зерно таланту, що має пробитися крізь твердиню сумнівів, прорости міцним пагоном й розквітнути дивоцвітом. Але ж не всі квіти однакові. У когось пелюстки рожеві, у когось – жовтенькі, а в когось – узагалі в цяточку. Немає різниці, якого кольору квіти, якщо дивовижною красою вони змінюють та прикрашають світ.

Творчість виявляється не тільки в мистецтві. Не помічали? Ми звикли захоплюватися оригінальними малюнками, прозовими творами, поезіями, вишиванками, скульптурами, танцями, музикою, театром... Творчість існує скрізь. Я ж хочу охопити неохоплюване, прагну займатися різними видами мистецтва: з чотирьох років відвідую студію хореографії, співаю, малюю, та найбільш за все хочу займатися літературою. Пишу вірші, прозу й, здається, у мене непогано виходить, адже маю неодноразові перемоги в різних літературних конкурсах. Я прагну творчого розвитку. Маю на це право. Воно гарантоване мені Конвецією ООН про права дитини. Прочитайте Статтю 29 – і переконаєтеся в цьому. Кожна дитина має право на розвиток здібностей. Дозвольте мені мати наміри на щось більше, ніж просто талант: допоможіть утілити заповітну мрію.

Я маю можливість творити, та раз у раз переймаюся тим, чи не перекреслять це моє право події на Сході України. А події ці такі непевні, а мир такий крихкий. Прикро, що цього не цінують агресори. Якби творчість не обмежувалася чиїмось невіглаством, певно, у кожній країні було б більше креативних спеціалістів і задоволених, безмежно задоволених своєю професією людей.

Я маю право на творчість. Будь-яку. Так само, як і ще безліч дітей на планеті. Дайте нам можливість ТВОРИТИ і змінювати наш світ на краще! Не позбавляйте віри й надії.

Я маю право на власну думку. На мій погляд, у сучасному світі, який швидко змінюється, це одне із найважливіших прав.

Коли, як не зараз, тобі потрібно виділятись від інших, думати своєю головою.

Я рада, що я живу у тому часі, коли дитина має достатньо прав, обов'язків. Які, на мою думку, добре збалансовані.

На відміну від минулих століть, коли дитину не шкодували і використовували, як дешеву робочу силу, її правами нехтували. Тому у порівнянні з сьогоденням, минуле здається далеким і неможливим.

З кожним роком можливості і права дитини розширюються. Мені це подобається і я підтримую те, що відбувається у світі!

Яненко Єлизавета, 15 років,
КЗ"ЗШ 1-3 ст.№8" м. Вінниця

https://www.facebook.com/groups/shkolavinnitsa8/posts/1239375759905895/

Красуленко Таїсія
15 років

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1101458013591505&id=100011819495489

«Я маю право...» Останнім часом я не раз чула саме цю фразу.

Нам запропонували написати твір про права дитини. А що я знаю про свої права? Практично нічого! Спробую поміркувати.
Кожна дитина повинна знати свої права, обов'язки, щоб легко ними оперувати в потрібній для неї ситуації. Якщо ти не знаєш, що робити в певній ситуації, не знаєш як вчинити, як захистити себе та свої права.
Наприклад, людина народилася на світ. Цим вона уже довела своє перше право – на життя. Дитина стає повноправним громадянином, мешканцем планети Земля. З перших хвилин життя вона має свої права. Але, що? Малюк у свої перші хвилини життя вже має права? То які ж вони у них? Що діти можуть робити та чого не можуть? Що вони повинні робити і чого не повинні? На що вони мають право та на що не мають?

Як тільки малюк народився, він має право на життя, право бути громадянином своєї країни і право на ім'я. Він має право на повагу не тільки з боку батьків, а й інших, зовсім незнайомих йому людей, які оточують його. Вони вже мають право на безтурботне дитинство. По відношенню до мене ці права здійснюються, але, якщо замислитись, то скільки ж дітей у світі позбавлені цих прав з волі дорослих! Я маю право сміятися, якщо мені смішно, плакати, якщо мені сумно. У мене є право любити близьких мені людей і ненавидіти тих, хто завдає біль мені та оточуючим мене людям. А ще я маю право вчитися.
У «Конвенції про права дитини», яку підписала наша держава у 27 лютого 1991 року (набула чинності для України 27 вересня 1991 року) говориться, що кожна дитина має жити зі своїми батьками. Якщо трапиться біда, і дитина залишиться сама, то про неї подбає держава. Також держава дає мені безкоштовну обов'язкову освіту у школі. Але в мене є вибір, якщо я захочу, то можу не відвідувати спортивну, художню, музичну школи.

Маю право висловлювати свою думку. В наш час дорослі зазвичай вважають, що діти мають висловлювати свою думку коли їм не менше 18, іноді навіть кажуть, що діти з ними перемовляються. Як на мене, чесно кажучи, це дуже неприємно, бо ти - людина і ти маєш право на свою власну думку та повагу з боку дорослих. А я дуже хотіла б, щоб з будь-яких питань, які стосуються мене і моїх близьких, вислуховували і мою думку та поважали мене.
Захищати права людини має держава та її закони. Але людям іноді доводилося захищати себе саме від держави та її керівників. Раніше у Європі деяким слабким здоров'ям жінкам забороняли народжувати дітей заради «чистоти нації». Дуже добре, що ці часи минули, людство стало набагато свідомішим та гуманнішим.

Кожен має право на недоторканність свого житла. До тебе не можуть вільно входити особи, яких ти не бажаєш бачити. Виняток становлять представники закону під час виконання службових обов'язків: коли є необхідність проникнути у житло.

Але, як сказав Карл Маркс, «немає прав без обов'язків та обов'язків без прав». Наприклад, право кожної людини на життя пов’язано з обов’язком зберігати її. Якщо людина думає, що вона має право задовільно харчуватися, одягатися і підтримувати своє здоров’я і якщо при цьому вона має право на працю, це також означає, що вона зобов’язана працювати, вкладаючи в цю працю всю свою енергію та навички, виконувати роботу, яку вимагає від неї суспільство в ім’я свого блага.

Я – дитина, я – людина і, водночас, я – громадянин своєї країни. Від мене залежить майбутнє моєї країни. Від того чи знаю я свої права та обов'язки залежить моє майбутнє, мій успіх у житті.

Калюжна Діана
15 років
Мелітопольський НВК №16
Клуб "Лідер" ПДЮТ
м.Мелітополь
https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517664411615348/

Я маю право на життя. Кожен із нас на цій планеті особистість, якій немає аналогів. Але мені б хотілося, щоб не різнилися ми цим, а об'єдналися в одну велику дружну сім'ю і завжди пам'ятали, що всі ми рівно несемо відповідальність перед вищим законом, ім'я якому — Права Людини.

Дитина від народження має права людини. Але вона повинна мати ще й додаткові, особливі права, які мають спеціальне призначення. Для того, щоб дитина стала зрілою людиною у всіх відношеннях, їй необхідно мати певні спеціальні, додаткові можливості. Суспільство змінюється зсередини, а надійні зміни гарантовані тільки за участі молоді – активної, гідної, відповідальної.

Основоположним документом у цій сфері є Конвенція ООН про права дитини 1989 року.

Це був перший документ,що стосувався саме прав дитини. Прийняття Конвенції стало результатом довгої боротьби за те, щоб міжнародне співтовариство визнало особливі потреби та незахищеність дітей і сформулювало список обов'язків, які держави готові визнати по відношенню до дитини.

Мене звуть Діана. Це моє ім'я. Мені дали його батьки, з ним я п'ятнадцять років йду по життю, і воно мені подобається. І я, як і багато людей, погоджуюся з висловом Дейла Карнеги, що самим приємним для нас звуком завжди залишається звук власного імені. Пам'ятаєте, «Як тебе звуть?» - один з перших питань до нас при спілкуванні. Ми ідентифікуємо себе з ім'ям і не уявляємо себе без нього. Тобто, ім'я складає основу нашої особистості. Навіть мала дитина відстоює своє право на ім'я і протестує, якщо її називають інакше.

Пам'ятаєте, як всі ми обурювалися, коли нас дражнили або давали клички замість імен? І закон підтверджує моє право носити і користуватись у житті ім'ям. Конвенція про права дитини признає за дитиною з моменту народження право на ім'я. Цивільний Кодекс України у статті 28 проголошує: «фізична особа набуває прав та обов 'язків і здійснює їх під своїм ім 'ям. Ім 'я фізичної особи, яка є громадянином України, складається із прізвища, власного імені та по батькові».

Але зараз законом можуть відібрати моє ім'я, замінивши його номером! Закони, що прийняла Верховна Рада «Податковий Кодекс України», «Про захист персональних даних», прийнятий у першому читанні Закон «Про єдиний державний демографічний реєстр», та ряд інших законів передбачають привласнення кожній людині унікального номеру (реєстраційного номеру облікової картки платника податків, ідентифікаційного коду або інших аналогів), які мають значення цифрового ідентифікатору людини і повністю замінюють його прізвище, ім'я та по батькові.

«Вісімка, підемо ввечері до клубу?» запитав мене вранці 9000000004-й, котрого всі ми звемо просто «Четвірка» або «Нуль четвертий». Звичка скорочувати імена залишилась з давніх часів, коли людей називали ще словами, а не цифрами...

Калюжна Діана
15 років
Мелітопольський НВК №16
Клуб "Лідер" ПДЮТ
м.Мелітополь
https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517664411615348/

Це не уривок фантастичного роману. Це реальне майбутнє, що чекає на нас... Сумнівається? Тоді запитайте у податковій адміністрації, яку інформацію можна отримати про людину, знаючи її ідентифікаційний код та маючи доступ до особистої бази даних. Практично, всю. Ви офіційно працевлаштовані або оформлені підприємцем, ось Ваш розмір доходу. Ви купляєте товари у торгівельних мережах, використовуєте дисконтні картки, у Вас такий-то рахунок у банку і такий-то рух коштів на них. Скажете, банківська таємниця? Але без «коду» нам не відкриють рахунок, не дадуть кредит, діти не підуть до школи, не отримають атестат, не пройдуть зовнішнє тестування, не вступлять до вузу: дитина тільки народилася, а їй вже привласнили код. Про нас знають майже все і при необхідності можуть обчислити наше слабке місце. У свій час-після Другої світової війни світ засудив фашизм і заборонив нумерацію людей, що застосовувалася в концтаборах, у Вироку Нюрнберзького трибуналу від 1946 року, дієвість якого підтверджено Верховною Радою України 19 квітня 2011року Постановою No3248-VI про те, що нумерування й таврування номерами людей є злочином перед людством на всі часи і народи. Пройшли десятиріччя, і громадяни декількох країн, в тому числі таких великих як Австралія, Німечинна, Греція, відмовилися від введення особистих ідентифікаційних номерів і, не зважаючи на «західну цивілізацію», продовжують прекрасно жити і обходитися без них!

Десять років тому люди на Україні відстояли свое право самостійно приймати рішення — отримувати ідентифікаційний номер чи жити без нього. Тоді під тиском громадськості був прийнятий закон, що закріпив це положення. Нині людей хочуть позбавити свободи вибору. Зрозуміло, законним чином! Достатньо ввести в новий Податковий Кодекс норму, згідно якій усі громадяни від малого до старого повинні отримати ідентифікаційний номер. А ті, хто відмовляються, виявляться поза законом: згідно з новим Податковим Кодексом, їх можна переслідувати у судовому порядку, штрафувати або позбавити майна! Скільки в такому разі українських громадян, змушених працювати нелегально, аби вижити, залишаться заручниками своїх працедавців або обставин, і якої суми податків не дорахується бюджет, схоже, нікого не хвилює! Крім того, стаття 32 Конституції гарантує, що «ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди». Тому зараз наполегливою необхідністю є введення законодавчої заборони на примус громадян до використання автоматизованих засобів збору, обробки та обліку персональних даних та особистої конфіденційної інформації, в тому числі, заборони на змушення до прийняття і використання будь-яких засобів автоматичної ідентифікації людини. Це можливо лише за чіткого і однозначного законодавчого закріплення безперечного права громадян на використання традиційних документів та засобів обліку. І реалізацію таких законодавчих норм необхідно забезпечити фінансово, технічно та організаційно, інакше гарантії можуть залишитися простою формальністю.

Не зважаючи на Конвенцію та закони, в першу чергу треба залишатися людиною. Бо саме така особистість не зможе порушувати права інших та захищати свої. “Незнання закону, не звільняю від відповідальності”- головний юридичний вислів, який стосується кожного жителя нашої держави. Свою думку мені б хотілося завершити віршем:

Давайте відстоювать наші права,
Щоб вільна від жахів була голова,
Щоби краще жилося насправді усім-
Виконуй Закони передусім.
Давайте відстоювать наші права
Не будем мовчати як тиха трава.
Обов’язки знай, і закони вивчай.
З повагою жити себе ти привчай!

Івахно Катерина, 16 років
Ічнянський ЗЗСО І-ІІІ ст. № 4
Ічнянської міської ради
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=292419472771921&id=101629131850957

Я маю право на життя. Це право, яке не може відбиратися. У статті 27 Основного Закону України зазначено: «Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави – захищати права людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань». Невід'ємне право дитини на життя визначено також рядом міжнародних документів, серед яких Конвенція ООН про права дитини.

Мова йде не тільки про сам факт існування, а й можливість вільно розпоряджатися власним життям. Я маю право сміятися, якщо мені смішно, плакати, якщо мені боляче... У мене є право любити близьких мені людей і ненавидіти тих, хто завдає біль мені та моїм рідним.

Я маю право вибору. Можу змінити зовнішність, смаки, віросповідання, світобачення та пріоритети. Багато людей страждає саме через те, що ніхто не хоче сприймати їх такими, якими вони є, але ж це є наше найголовніше право – бути собою. Бути собою – це точно про те, як бути щасливою людиною. Звісно, визначення щастя для кожного є своїм, але воно неможливе, доки ви проживаєте чуже життя, йдете не своїм шляхом та не розумієте, для чого прокидаєтеся вранці.

Я маю право висловити власну думку. Власна думка кожної дитини має для суспільства таку ж вагу, як і думка дорослої людини. Вчені довели, що діти, маючи невеликий життєвий досвід і рівень знань, успішно вирішують важливі завдання, витрачаючи на це менше часу, ніж дорослі. І вже тому заслуговують на повагу. Ніхто не має права засудити мене за ті чи інші думки, навіть якщо я кажу щось невірно.

Права людини є загальнолюдською цінністю, а рівність прав і свобод усіх людей – це найвища суспільна цінність. Саме такі принципи закріплено у Загальній декларації прав людини, прийнятій Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року.

Я маю право брати участь у суспільному житті свого міста та країни.

Загалом прийнято, що у розвитку міст та країни беруть участь люди старшого віку або ті, хто при владі. Але дуже хотілось би, щоб підлітки мали таку змогу, адже вони мають дуже креативні та класні ідеї, що допомогли б розвивати країну, в якій буде комфортно жити.

На жаль, така можливість дуже погано розвинена в Україні, але їй місце бути на більш високому рівні. Якщо б підлітки приймали участь в організації різних заходів, подій - це б сприяло розвитку креативного мислення дітей та впровадження чогось нового в місцевість, чого ще не бачили дорослі.

Ми маємо право створити фонд для розвитку тінейджерських ідей та їх популяризації. Ми теж маємо право керувати країною, своєю місцевістю. Усе починається з локального і йде до глобального.

Аксьоненко Софія, 16 років

КУ Сумська ЗОШ 6

https://www.facebook.com/100013363591203/posts/1357878401334267/?d=n

Лащ Дарина,
учениця 10-Б класу
ОЗЗСО « Любешівський ліцей»

Я маю право, бо я особистість, починаючи з самого дитинства. Про це мають знати всі, адже в житті бувають різні ситуації, в яких потрібно себе захистити. А найперше, я маю право на життя, на ім'я, яке дали мені батьки і, звичайно, на життя з ними. Не другорядним є і виховання в сім'ї, їй потрібне любов, повага і розуміння.

Я вважаю, що права дитини необмежені у її захопленнях. Я люблю подорожувати, дізнаватися про щось нове, захоплюватися прочитаними книгами, а ще – готуватися до уроків, щоб у майбутньому здобути омріяну професію. Моя освіта спрямована на розвиток здібностей у повному обсязі.Ми розуміємо, що освіта понад усе. А це, звичайно, праця. Стаючи ще старше, замислююсь про право на працю. Але після кожної роботи людина має право на відпочинок.

До особистих прав дитини належить право на повагу до її гідності. А це означає, що ніхто не має права її бити чи катувати, тобто жорстоко поводитися з нею.

Кожна дитина має право вільно висловлювати свої погляди, свої думки, слова, до яких потрібно прислухатись, а також право на релігійні переконання. Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давньоримське прислів'я говорить: «Там, де право, там і захист». Тому є сенс знати закони, знати свої права.

Таким чином, тільки якщо дитина з самого дитинства знайома зі своїми правами, то їй вдасться реалізувати всі намічені плани та мету незалежно від того, чи відчувала труднощі в дитинстві, чи ні. Тобто, діти повинні в першу чергу отримувати допомогу й відчувати захист з боку держави.

Боровець Ольга, 16 років
10-Б клас Березнівський ліцей №1
імені Миколи Буховича
https://www.facebook.com/berlits1/posts/1
034013687436576

У мене є право на життя, на сім'ю, на честь та гідність, на свободу думки і слова, на освіту. Це важливо, адже люди повинні знати, на що вони мають право, і як можуть себе захистити в тій чи іншій ситуації. До того ж саме ми, діти, повинні відчувати захист та турботу з боку держави.

З народження ми маємо свої права та обов'язки перед державою, а держава має права і зобов'язання перед нами. Права і свободи є невід'ємним атрибутом кожної людини. В першу чергу, нам необхідно знати свої права прийняті парламентом України – Верховною Радою. Основний закон нашої держави – Конституція України – закріплює права і свободи громадян України. Кожна дитина повинна мати можливість відстоювати свої права, спираючись на національні та міжнародні нормативні акти.

Тема прав людини є найактуальнішою в наш час. Більшість з них закріпленні у Загальній декларації прав людини ООН 1948 року. З метою забезпечити прав і здоров'я дітей Організацією Об'єднаних Націй у 1989 році було прийнято Конвенцію ООН про права дитини. Для щасливого майбутнього дитині потрібно зовсім мало. Перш за все, це піклування батьків, атмосфера добра, тепла і любові. Право дитини на життя і здоровий розвиток є головним. Право на збереження індивідуальності, свободу особистості, висловлення власної думки, право на безкоштовну освіту, на захист з боку держави, право на відпочинок і дозвілля є не менш важливими. Саме з дитинства формуються наші цінності, світоглядні орієнтири і загалом особистість. Тому дуже важливо, щоб права дитини не порушувалися. А якщо й порушуються, щоб дитина могла їх захистити.

На мою думку, саме державні органи влади постійно мають контролювати дотримання прав і свобод дітей. Парламент через інститут Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини слідкує та реагує на порушення прав дитини та сприяє їх відновленню. Важливо не так мати права, як мати змогу їх захищати.

Не слід забувати й про обов'язки. Якщо людина знає свої обов'язки, ніхто не зможе змусити її виконувати незаконні вимоги. До обов'язків відносяться норми прийняті державою і морально-етичні норми нашого суспільства – повага до визнання чужої думки, піклування про себе та своїх рідних, бережливе ставлення до навколишнього середовища, старанне навчання у закладах освіти заради свого майбутнього і демократичного розвитку Батьківщини.

Отже, дитина – це окрема особистість, яка має власні почуття, бажання, думки, цінності, потреби, які варто поважати заради формування свідомих громадян України. В цьому й проявляється взаємозв'язок діяльності парламенту і життя кожної української дитини.

Віолетта Цьмух, 16 років
11 клас Райковецької загальноосвітньої школи I-III ступенів
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=586308149253591&id=100036232321314

У мене є право, я маю обов'язки... Ці слова можна почути від кожної людини мало не щодня.

10 грудня 1948р.- ООН прийняла Загальну Декларацію прав людини. У цій декларації сказано, що кожна людина має право на: життя, сім'ю, захист, ім'я, недоторканність, невтручання у особисте та сімейне життя.

20 листопада 1957р.- Генеральною Асамблеєю ООН була прийняла Декларація прав дитини. Кожна дитина має право на: освіту, свободу від психологічного та фізичного насилля, право на таємницю листування.

І що саме головне,що жодна людина не має права порушувати ці права відносно іншої людини.

Наприклад: керівник не має права порушувати ці права відносно свого підлеглого. Також кожна доросла людина має певні обов'язки. Такі як: сплата податків, не посягання на права і свободи,честь та гідність інших людей та ін.

Обов'язками дітей є: вчитися, поважати інших, дотримуватись норм поведінки.

Але мені здається, що кожен із нас замислювався над тим, що ж буде, якщо перестати дотримуватись своїх обов'язків.

За недотримання конституційних обов'язків людини чекає позбавлення волі, або відшкодування завданих збитків.

Отже, можна зробити висновок наше суспільство не могли б існувати без дотримання прав та обов'язків. Адже права людини - це певні можливості, котрі необхідні для існування та розвитку людства. А обов'язки - це заходи суспільно необхідної поведінки людини. Вони мають бути рівними і однаковими для всіх.

Я маю права, як кожен. Ще обов'язки та відповідальність. Їх забезпечує де-юре Конституція, а як це відбувається де-факто в житті підлітків?

Найдемократичніше моє право – на життя. Воно реалізувалося завдяки батькам. Тож дякую їм та співчуваю тим діткам, чиє життя урвалося через хворобу, безвідповідальність дорослих, що ще слід урегулювати юридично.

Найважливіше моє право і обов'язок водночас – не зловживати своїми правами. Але чи всі люди використовують правило, за яким права однієї особи закінчуються там, де починається обмеження прав іншої? Вважаю, що ні, адже найкраще це помітно через призму порушення моїх прав – прав дитини. Мажори поміж нас, золота молодь, булінг, групова підліткова агресія у всіх на слуху, як чума 21 століття. Це a priori зловживання своїми правами...

Найвідповідальніше моє право – на освіту. Я повинна максимально багато взяти для себе від школи. І беру, готуючись багатогодинно до уроків. Це неправда, що дистанційне порушує права дітей, ні! Хто має ціль, тому все доступно. Інша річ, що цей процес часто неконтрольований самими ж дорослими, отут починаються проблеми і, відповідно, порушення прав через відсутність того ж інтернету, гаджетів або банального бажання...

Найунікальніше моє право – на ім'я, що робить мене особливою, впізнаваною та винятковою. Тобто особистістю, а не безликим індивідом чи номером (на кшталт ув'язнений № 1456).

Найважче моє право – на саморозвиток. Дітей обмежують через "некомпетентність" чи "недосвідченість", зважаючи виключно на їх вік. Так, законодавчо я буду дитиною до 18 років, проте, пройшовши безліч різних курсів, проєктів та прочитавши більше п'ятисот книжок упродовж свого життя, мені важко погодитися, що обмеження моїх прав через вік є виправданим.

Найенергозатратніше моє право – на право як шкільний предмет, який я обожнюю та детально вивчаю, беру участь в олімпіадах усіх рівнів і перемагаю, бо бачу у цьому сенс свого життя.

Найзаманливіше моє право – на владу. Я членкиня шкільного парламенту, громадських організацій, тож я маю право на владу? Керувати підліткам – це реально чи ілюзорно? До нашої думки прислухаються?

Найособистісніше моє право – на свободу асоціацій. Навіть цей проєкт доводить, що я можу поміркувати, помріяти, побачити себе збоку, а навіть взяти участь і написати, про що думаю. Уявити себе кимось важливим і мріяти щось змінити на краще. Тож мати права – це знати про це. І я готова до відповідальності.

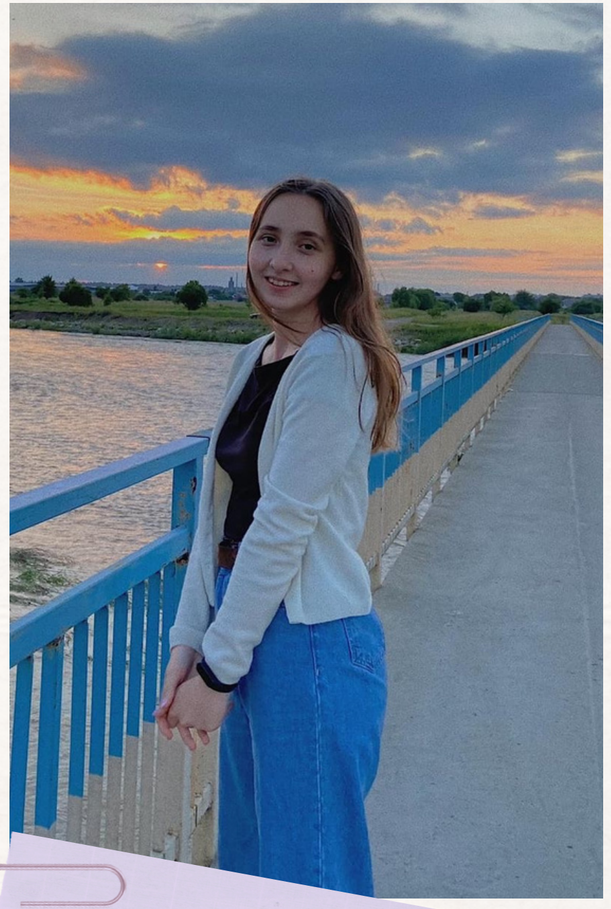

Шелешко Ілона, 16 років
Калуський ліцей
імені Дмитра Бахматюка
https://www.facebook.com/ilona.sheleshko/posts/1502960410061601

Чебірюк Тетяна, 16 років

Палац дитячої та юнацької творчості м. Мелітополь Запорізька область

https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517695614945561/

Я маю право… “Що таке права дитини?”- дуже легке питання, на яке я маю відповідь. Конвенція ООН про права дитини - міжнародний правовий документ, що визначає права дітей в країнах-учасниках. Вона була підписана 20 листопада 1989 року. Документ налічує 54 статті, які описують індивідуальні права дітей віком від народження до 18 років. Для України ж Конвенція набула чинності 27 вересня 1991 року.

Кожна людина має знати свої права і не допускати їх порушення. Недарма, нам у дитинстві кажуть:”Ти маєш право на власний вибір, безкоштовне навчання, вільне висловлення своєї думки…”, - і тому подібне. Нам говорять це, бо щодня ми користуємося правами, але іноді цього навіть не розуміємо і не помічаємо. А особливо діти не звертають на це уваги, хоча про це є ціла Конвенція.

Я вихованка клубу “Лідер” Мелітопольського Палацу дитячої та юнацької творчості. На кожному занятті ми користуємося нашими правами. Одними з основних є:

- стаття 12 «Право дитини на формування власних поглядів, їх висловлення та можливість бути вислуханим»;
- стаття 13 «Право вільного висловлення своїх думок; пошук, отримання та передавання інформації в усній чи письмовій формі»;
- стаття 15 «Право дитини на зустрічі з іншими людьми, вступ до різних асоціацій, об’єднань або їх створення»;
- стаття 17 «Право на вільний доступ до інформації і матеріалів із різних національних і міжнародних джерел, особливо до таких інформації і матеріалів, які спрямовані на сприяння соціальному, духовному і моральному благополуччю, а також здоровому фізичному і психічному розвитку дитини.»

У вересні 2021 року в учнів шкіл м. Мелітополя, під час виїзної школи активу ”Лідер” в селищі Богатир(Алтагір), була можливість скористатися та дізнатися більше про свої права. Кожен міг висловитися і бути впевненим, що його почують і зрозуміють. Ми разом з педагогами ознайомилися з проблемами сучасності, отримали важливу інформацію, що все це можна робити на свіжому повітрі поєднуючи з іграми (статті12,13,15,17,31). Зараз, під час дистанційного навчання, учні все менше часу проводять серед однодумців. І тому більшість ігор були спрямовані на командоутворення. На виїзді була присутня молодь різного віку та інтересів, але було і дещо спільне. Цим “дещо” був клуб “Лідер” Мелітопольського Палацу дитячої та юнацької творчості, вихованці якого проводили майже всі заходи. Завдяки тому, що з командами знаходилися такі ж діти як і вони самі, кожен зміг бути справжнім, відстоювати особисту позицію(статті 12,13). Ми проводили для учнів квести, квізи, творчі локації, танцювальні флешмоби, банси (стаття 31). Перший день був дуже важким та відповідальним. Усі лише приїхали, а вже потрібно знайомитися та працювати з командами. Ми були щирими та відвертими з командами. Дякуючи цьому, на другий день ми могли вільно спілкуватися на різні теми: булінг, медіаграмотність, лідери майбутнього, небезпека в інтернеті. Саме завдяки спільним поглядам, ми змогли зробити багато цікавого. Головним завданням кожної команди було напрацювання та презентація проєктів “Я так думаю”, а також проєкт “Я маю право…” Команди завжди відчували підтримку своїх класних керівників, які підтримували їх, а деякі побачили учнів з іншого погляду(статті 12,13,15).

Завдяки всім заходам, молодь отримала багато потрібної інформації, яку може вільно використовувати у своєму житті: у школі, гуртках, під час обговорень з друзями, з батьками. Учасники активно зацікавилися роботою вихованців клубу "Лідер”, і активно долучаються. Всі ми отримали дуже багато вражень, які поєднують всіх нас.

Незважаючи на те, що всі ми живемо в одному місті, під час виїзду з табору, ми настільки зблизилися, що не могли стримати сліз. Нас переповнювали емоції, який ми завжди будемо згадувати з теплом у серці.

Отже, дивлячись на усі наведені факти, я можу відверто сказати: “Я маю, знаю та впевнено використовую свої права".

Я маю право на захист від шкідливої інформації, яке гарантовано ст.17 Конвенції ООН про права дітей. У цьому ессе я хочу звернути увагу народних обранців на проблему, про яку неможливо мовчати, але яку, на жаль, замовчують. Ця проблема беспосередньо стосується дитини, її розвитку та її майбутніх поглядів і переконань. Назва цієї проблеми - зіпсований інформаційний простір.

Дитина, у зв'язку зі своїм віком, є найбільш активним споживачем інформації, вона, ніби губка вбирає в себе все, що впадає їй в око. В дитині з малого віку повинна виховуватись чесність, здатність до співчуття, любов до природи та Батьківщини. Але як цього домогтися, якщо на кожному кроці, у кожній сфері життя: зі ЗМІ, соціальних мереж та телеекранів ллється розпуста та насилля, якщо замість дитячо-пізнавальних та розвиваючих програм ми бачимо суцільну пропаганду бездуховності та аморальності? Якщо через поширення жорстокості, росте рівень дитячої злочинності та вживання наркотиків?

Я вважаю, що це є цілеспрямованим знищенням генофонду, та нашого коду нації. Ми, діти, є майбутнім поколінням цієї чудової держави, що прагне зберегти наші традиції та ідентичність. Невже наша могутня країна з багатовіковою історією не може виконати свої обов'язки, щодо нашого захисту від шкідливої інформації? Саме зараз існує потреба внести відповідні поправки у внутрішнє законодавство, аби захистити нас.

Я маю велику надію, що народні депутати України почують нас та не залишаться осторонь і зроблять все, задля захисту та збереження дитячої душі.

Слава Україні!

Гобиш Павло, 16 років
Запорізька суспільно-гуманітарна гімназія №27
https://www.facebook.com/pavel.gobysh/posts/1519996521707954

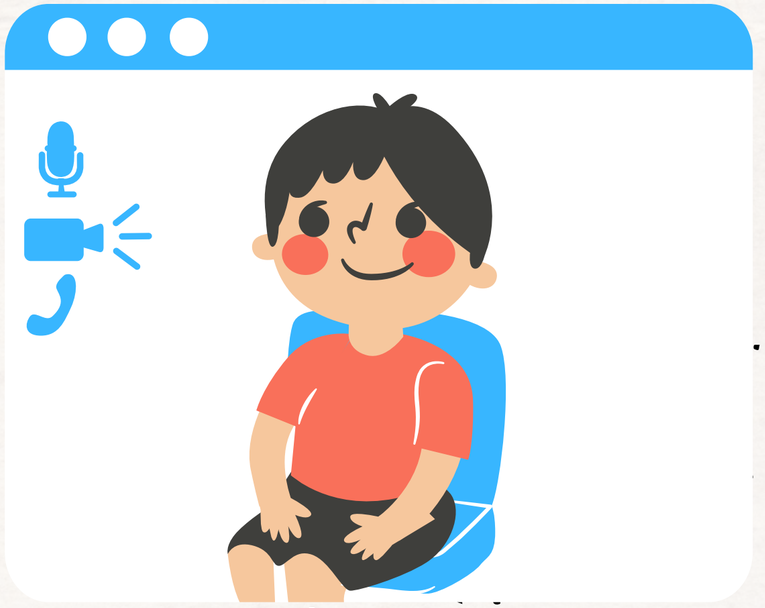

Обухівська Вероніка, 16 років

Дистанційна школа «Успіх»

https://www.facebook.com/11040173108

4758/posts/283834837074779/?d=n

У мене є право на життя. На мою думку, це найголовніша цінність для кожного. Однак ми прагнемо не просто існувати, а насолоджуватися життям. Спочатку ми шукаємо гарну роботу, яка буде задовольняти наші потреби. Для цього реалізовуємо своє право на освіту, яке закріплене ст.53 Конституції України і ст.28 Конвенції про права дитини, навчаючись у школі.

Освіта - перша сходинка до успіху в нашому, ще дитячому світі. Я часто згадую слова відомого політичного діяча Отто фон Бісмарка: «Той, хто економить на школах, буде будувати в'язниці». Поліпшувати школи є одним з головних завдань держави, адже більшу частину дитинства ми проводимо саме тут. Важливо пізнавати світ, формуватися як особистість в належних, комфортних умовах.

Щороку в Україні покращуються матеріальні умови у школах, оновлюється програма, додаються корисні і важливі для життя предмети. Піклуючись про освіту держава працює над формуванням грамотних та свідомих громадян.

Я вдячна державі за те, що незважаючи на пандемію в світі, я можу отримати гідну освіту навіть дистанційно для подальшого навчання в університеті, а потім й для роботи, реалізовувати своє право на інформацію, на вільний розвиток особистості. Я навчаюсь в дистанційній школі і точно можу розвіяти міф про те, що дистанційно неможливо якісно навчатися. Це сучасна, ефективна, інноваційна, зручна форма навчання.

Навчаючись вдома, я маю менше ризиків захворіти, але завжди маю право на охорону здоров'я. Вільний час я приділяю прогулянкам з друзями ⚽ , власному хобі, адже маю право на відпочинок. Ми користуємося правами кожен день і тільки можемо жити на повну!

Я - дитина, я маю знати свої права, а держава має дбати про створення умов для їх реалізації, адже ми так прагнемо комфортного життя! Права – наша найбільша цінність!

Я маю право. У житті я маю багато прав, на які щоденно спираюся. Вони є гарантією мого щасливого майбутнього.

Я вважаю, що одним з найголовніших є право на життя. Воно є найпершим та найпріоритетнішим серед усіх. Кожен із нас має його від самого народження. На мою думку, жодна людина не може зазіхати на чиєсь життя.

Також, не менш важлива річ – це право на свободу слова, вираження своїх поглядів та переконань. У наш час люди більше не бояться думки інших та починають відкрито розповідати про свої труднощі. Свобода – шлях до щасливого життя. Для прикладу я хочу навести роман Джорджа Орвелла «1984», у якому яскраво зображено проблему відсутності вільності. Суспільство завжди знаходиться під наглядом уряду, не може думати, казати те, що хоче і взагалі спокійно жити. Люди постають як роботи, які у разі недотримання правил будуть покарані. Вони не мають найважливішого – свободи.

Не можна не згадати про право на працю. Воно гарантує мені роботу, яку я можу самостійно обрати та виконувати відповідно до своєї освіти й обдарувань.

Також одним із найважливіших є право на охорону здоров'я. Кожна людина може отримати ефективне й безкоштовне медичне обслуговування.

Усі ці права допомагають мені жити й реалізовувати свої можливості. Я почуваюся вільною людиною у вільній країні. Лише демократія надала людям права і свободи, які ми вважаємо зараз чимось звичним. Як добре, що наша країна дає можливість реалізувати волю людей, яка й робить суспільство по-справжньому гуманним.

Рудь Марія, 16 років

Сумська ЗОШ І-ІІІ ступенів №18

https://www.facebook.com/100017244392566/posts/962732817644856/?d=**n**

Ніколюк Дар'я, 16 років
Сумська загальноосвітня школа
I-III ступенів №18
https://www.facebook.com/10007484
5179925/posts/103813308790175/?d=n

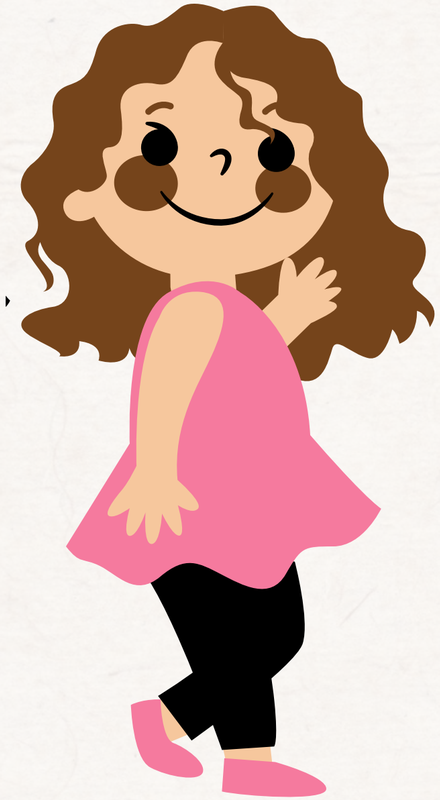

Я маю право говорити. Говорити, кричати, висловлювати думки. Надриватися, щоб мене почули, щоб нарешті мене зрозуміли і припинили робити вигляд, що все гаразд. Я маю право говорити про те, що мене турбує, що мені подобається або, навпаки, – дратує. Можу казати, бити ногами і руками по стінах. Можу не стримуватись, аби тільки довести, що я також маю значення.

Люди в нашому світі егоїстичні: вони не думають один про одного, кожен сам по собі, кожен сам у собі. Є, звичайно, ті промінчики сонця, що ще не знають, яка ніч на смак, але врешті-решт і вони стають краплинами дощу. Краплинами, що стікають в калюжі, їх розбивають підошви таких же байдужих людей. Я не кажу, що це погано. Мабуть, інакше ми всі би збожеволіли, я не знаю. Упевнена тільки, що колись розмиються межі і все стане сірим, нецікавим. Треба постаратися, щоб відтягнути цю мить падіння. Холодну, майже крижану мить, яку ти очікуєш кожну секунду, дивлячись на ту саму краплину, стікаючу по прозорому склу, і уявляючи в ній себе.

Я маю право говорити. Я роблю це у кожному куточку нашої планети вже не перше сторіччя, але сірі метелики лише дивляться на мене та посміхаються, розлітаючись по сірій галявині неживих квітів. Я маю право говорити, але, напевно, ніколи не зможу бути почутою.

У мене є право на особисте життя, свободу, любов, власну думку та свої погляди. Усі діти рівні, тому кожна дитина має права. З дитинства кожен отримує права на свободу слова, захист життя, ім'я, житло та багато іншого. У нашій державі людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю.

Двадцятого листопада 1989 року Генеральна асамблея ООН прийняла „Конвенцію про права дитини". Це дуже чудова подія в історії людства. Незважаючи на чималий проміжок часу від підписання „Конвекції про права дитини", українці ще й досі намагаються довести всі встановлені права не лише дітей, а й дорослих, бо саме вони повинні контролювати та дотримуватися всіх законних прав дітей.

Дитина має повне право і на отримання освіти. У свою чергу це освіта має сприяти тому, щоб діти отримували загальний культурний розвиток. Оскільки саме завдяки цьому після дитина зможе незалежно виховуватись у родині чи ні, мати рівні можливості, а після займатися розвитком своїх здібностей і умінь. Якщо дитина з самого дитинства знайомий зі своїми правами, то йому вдасться після реалізувати всі намічені плани і цілі, незалежно від того, чи відчував він труднощі в дитинстві чи ні. До того ж саме діти повинні в першу чергу отримувати допомогу і відчувати захист з боку держави. Саме незаперечні права дитини повинні захищати його від недбалого і жорстокого ставлення, а також експлуатації.

Степанов Дмитро, 16 років
Павлоградська ЗШ І-ІІІ ст. №6
https://www.facebook.com/100014777687305/posts/1235612493607995/?d=n